HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 28. | Sobota (Saturday) 10. července (July) 1976 | Cena 25 centů

Náš národní kalendář v první polovině července nám dělá v českých katolických novinách v Americe vždycky trochu potíže při výběru titulního obrázku. Na 2. července připadá totiž působivý mariánský svátek "Navštívení Panny Marie"; na 4. července svátek sv. Prokopa a zároveň výroční den naší americké nezávislosti; na 5. července svátek svatých Cyrila a Metoděje. Dokud nedojde v našem národě ke křesťansky bratrskému náboženskému smíření, budou si naši protestanté různých denominací samozřejmě také vždy připomínat 6. července upálení Mistra Jana Husa. — Při letošním zvlášť důležitém 200. výročí americké nezávislosti bylo spravedlivé věnovat první stránku minulého čísla té požehnané události — výročí americké svobody. Svatého Prokopa jsme vzpomněli známou básní Xavera Dvořáka: "Kníže a poustevník". Dnes — na závěr "cyrilo-metodějského týdne" v našem kalendáři přinášíme obrázek, znázorňující příchod našich svatých věrozvěstů slovanských Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu L.P. 863. "Nezhyne rod, jenž, věřit neustane; Dědictví Otců, zachovej nám, Pane!"

DEN POROBENÝCH NÁRODŮ V SOBOTU 17. ČERVENCE

Vážení přátelé,

V roce oslav 200. výročí Spojených států, jejichž demokratický systém je symbolem svobody národů — s tím i naději porobených národů — by měla být účast československé národnostní skupiny v průvodu porobených národů co nejpočetnější.

Československá národní rada americká vyzývá proto všechny československé spolky a organizace v Chicagu, všechny své členy a přátele, všechny příslušníky čs. krajanské obce, starokrajany i imigranty z posledních let ku společné účasti v průvodu. Připomeňme světu, že lid porobeného Československa touží po svobodě. Svou účastí v průvodu manifestujme svůj protest proti dosud trvající okupaci Československa.

Letošní průvod porobených národů se koná v Chicagu v sobotu 17. července 1976.

Československý oddíl má číslo 10 a seřadí se na Wacker Drive mezi ulicemi Wells a LaSalle v 11:15 hod. dopoledne. Průvod vyjde přesně ve 12 hodin v poledne a půjde po State Street od rohu ulice Wacker Drive až k ulici Van Buren.

Maršálem čs. oddílu bude br. James V. Krákora, člen předsednictva ČSNRA. V 10.45 hod. dopoledne vypraví ČSNRA bus od budovy Olympic (roh ulice Lombard a Čermákovy třídy), Cicero, který dopraví účastníky průvodu dolů do města a po průvodu zpět.

Žádáme spolky a jednotlivé skupiny, aby úřadovně ČSNRA ať již písemně či telefonicky (tel. 656-1117) sdělily, jak početná bude jejich skupina, zda ponese prapory, kdo bude jejím vedoucím a kolik členů má zájem o dopravu do města busem.

Velmi vítána je účast krojovaných skupin — krojů národních, sokolských, orelských, legionářských, atd. Rovněž tak jest vítána účast otevřených automobilů. Majitelé otevřených vozů, přihlaste svou účast úřadovně ČSNRA.

Československý oddíl povede a bude mu hrát do pochodu 25 hudebníků chicagské Americké federace hudebníků, za řízení kapelníka Franka Zákrockého.

Po skončení průvodu bude v Palmer House, Imperial Room, uspořádán luncheon. Příspěvek na luncheon činí $11.00 za osobu. Účast na této recepci (open bar, luncheon začíná ve 2:00 hod. odp.) si zajistěte zasláním šeku na $11.00; šek vystavte na Captive Nations Committee a zašlete úřadovně ČSNRA.

James V. Krákora,
vedoucí čs. oddílu průvodu porobených národů;

dr. Mikuláš Ferjenčík,
předseda ČSNRA.

ENGLISH SECTION INSIDE

Případ uneseného letadla v Entebbe dramaticky vyřešen

Kampala. — Arabští teroristé, kteří unesli francouzské letadlo po odletu z Athén a přinutili je k cestě do Entebbe v Ugandě, propustili nejdříve na svobodu 119 cestujících a podrželi si v zajetí 104 osoby: 92 Izraelitu a jiných židů, jakož i 12 francouzských členu posádky. Tyto zajatce pak rozdělili na několik skupin, obklopili je náložemi dynamitu a hrozili, že je usmrtí, nebude-li vyhověno jejich požadavku: propuštění na svobodu 53 arabských teroristů, z nichž 40 je uvězněno v Izraeli a ostatní v jiných zemích.

Rozuzlení celého tohoto případu bylo náhlé a dramatické. V neděli brzo po půlnoci tři izraelská letadla přiletěla na letiště v Entebbe; předem bylo ohlášeno, že přivážejí 40 požadovaných arabských guerilů, uvězněných v Izraeli. Ve skutečnosti však přivážela izraelská komanda, která se bleskurychle zmocnila letiště, vyhladila únosce a vysvobodila všechny zajatce. Také zničila na letišti 11 ugandských vojenských letadel sovětské výroby, aby nemohla izraelská letadla pronásledovat. Všechno bylo hotovo asi v době jedné hodiny, dříve, než ugandští vojáci mohli účinně zasáhnout. Při přestřelkách byli kromě všech únosců také zabiti tři zajatci, jeden izraelský komandos a 20 ugandských vojáků. Celá tato akce byla provedena 10 hodin před určeným terminem, kdy únosci chtěli své rukojmí usmrtit v případě, že by nebylo vyhověno jejich požadavkům. Mezi teroristy byli také dva Němci.

Anglická královna na návštěvě ve Spoj. státech

Washington. — V úterý ráno přijela do Spojených států u příležitosti 200. výročí americké nezávislosti anglická královna Alžběta II., doprovázená svým manželem princem Filipem, na týdenní návštěvu. Nejdříve navštívila město Filadelfii, kde se zúčastnila slavného odevzdání 12,500 liber těžkého zvonu "Let Freedom Ring" — daru anglického lidu Spojeným státům. Tento zvon byl ulit v londýnské "Whitechapel Foundry", která kdysi ulila památný "Zvon svobody". Pak navštívila Washington, New York a jiná města.

Angličan Ferdinand Mount nazval v londýnských novinách "Daily Mail" Spojené státy jedinou opravdovou lidovou demokracii. Říká, že ačkoliv Amerika má četné chyby a nedostatky, a ačkoliv ji Britové i ostatní Evropané často kritizují, přesto v jakémsi smyslu je v jejich očích "poslední a nejlepší naději lidstva"

V Sudanu potlačen nový pokus o vzpouru

Chartum. — V pátek 2. července byl po druhé v deseti měsících učiněn v Chartúmu v Sudanu pokus o státní převrat proti režimu presidenta Gafara Nimeiriho. Přitom se střílelo z děl a ze strojních pušek; bylo zabito asi 300 osob, avšak vzpoura byla rychle potlačena. Hlavní město Chartúm zůstalo 18 hodin odříznuto od ostatního světa. Podle mínění pozorovatelů byl tento nezdařený pokus dílem části sudanské armády. President Nimeiri se právě v pátek vrátil z cesty po Spojených státech a Francii; v té době se v ulicích Chartúmu střílelo. President Nimeiri, mezinárodně se klonící k západu, se zmocnil vlády při státním převratu v roce 1969; od té doby byl už třikrát učiněn pokus o svržení jeho vlády.

Sudanská vláda si v pondělí stěžovala u Bezpečnostní rady OSN a u Arabské ligy, že prý Libye se podílela na tomto pokusu o státní převrat proti presidentu Nimeirimu; prý obstarala výcvik pachatelům tohoto pokusu a poskytla jim zbraně, munici a dopravní prostředky.

Egyptská branná moc byla ve stavu pohotovosti pro případný zásah v Sudanu ve prospěch presidenta Nimeiriho. Egyptským letadlům se podařilo ofotografovat libyjskou kolonu 10 trucků a čtyř jeepů na cestě z Libye k sudanské hranici.

Sloupek informací

ÚVODEM K POLITICE USA, DÁLE NA TÉMA BREŽNĚV, TITO A KOMUNISTÉ A O ČESKOSLOVENSKU

Obrázky z Vietnamu, ukončené něco málo více než před rokem onou fotografií helikoptéry, která nestačila vzít na palubu všechny, kdo chtěli odejít — to byl portrét americké zahraniční politiky v Asii. Rok 1958 na Středním východě: Libanon se nachází v těžké politické krizi, která by se mohla přenést do dalších zemí. Eisenhower posílá na žádost presidenta Sámina několik jednotek americké námořní pěchoty, které za krátkého pobytu zjednaly klid a mír na více než desítku let. Rok 1976 v témže státě: Znovu revoluce, zavraždění velvyslance Spojených států a dalšího špičkového diplomata. Prezident Ford nařizuje evakuaci amerických občanů. Ukázka ústupové politiky v této oblasti. V Luandě, hlavním městě africké Angoly byl koncem června odsouzen k smrti 34letý Daniel Gearhart z Kensingtonu, Md., zajatý jako "žoldnéř" protikomunistických vojsk. Kdyby byl do Angoly přišel po boku Kubánců, byl dnes asi slaveným hrdinou. Takto byly v osobě veterána vietnamské války souzeny Spojené státy. Neslyšel jsem a nečetl, že by se jejich dnešní představitelé zmohli na něco víc, než na prosbu o milost.

Naši odpovědní činitelé si zřejmě stále ještě nedostatečně uvědomují, že mají co dělat se žrouty, jimž s jídlem roste chuť. Nachytali nás ve slabé chvíli, kdy se jim ustoupilo a v krátké době si vynutili další a další sousta moci v různých částech světa. V řeči komunistických propagandistů se objevilo nové rčení: hovoří o "postupující socialistické obrodě světa". Uvědomujeme si sdostatek, že je to zástěrka pro stará revoluční hesla?

KONFERENCE EVROPSKÝCH KOMUNISTŮ

Sešla se přece — ve dnech 29. a 30. června ve Východním Berlíně — ale podle zatím známých informací nepřinesla ten výsledek, který měl na mysli její hlavní svolavatel, generální tajemník sovětských komunistů Leonid Brežněv. V otázce ideologické nadřazenosti Moskvy prý rozpory trvají. Jugoslávští, rumunští, italští, španělští a dokonce i francouzští komunisté jsou údajně proti tomu, aby jim Kreml hovořil do problému vlastních politických přístupů.

V americkém tisku jsem četl, že konference se zúčastnili zástupci 29 komunistických stran — ve zprávě RUDÉHO PRÁVA jsem jich napočítal jen 27 a to jsem nepřehlédl ani bolševiky z trpasličího San Marina. Nejdůležitější bylo ovšem nakonec to, že se k účasti dal přimět i jugoslávský Tito. Jeho cestě do Berlína předcházela začátkem června návštěva Konstantina Katuševa v Bělehradě. Katušev je tajemníkem ústředního výboru komunistické strany Sovětského svazu, který má na starosti styky s evropskými komunistickými a "dělnickými" stranami; v roce 1968 bylo předmětem jeho zvláštní "péče" Československo. Jak napsalo pražské RUDÉ PRÁVO, "odevzdal Titovi osobní poselství L. Brežněva", pojednávající mimo jiné o "neměnném úsilí KSSS a Svazu komunistů Jugoslávie rozšiřovat přátelskou sovětsko-jugoslávskou spolupráci".

Tito se odporoučel z diktátu stalinské Moskvy v červnu 1948. Po krátkých a pro Moskvu neplodných "líbánkách" se Stalinovým nástupcem Chruščovem v druhé polovině padesátých let se pak jugoslávský maršál a prezident stal jedním z předních vůdců politicky "třetího" světa, který si — aspoň zpočátku — hrál na neutrála mezi Spojenými státy a jejich spojenci a sovětským soustátím. Jak jsem se již zmínil, nezdá se, že berlínská konference nějak podstatně změnila Titův postoj. Jisté však je, že účastí na zasedání nahrál trochu větru do Brežněvových plachet.

"Hvězdou" konference v hlavním městě komunistické části Německa byl samozřejmě maršál Leonid Brežněv. V duchu lidového úsloví, že "zloděj křičí chyťte zloděje" napadl Spojené státy, že "neustávají ve zbrojení"; západo-evropské členské státy NATO prý v letech 1970—1975 "zdvojnásobily vojenské rozpočty" atd. Řeči o ohrožování Evropy Sověty označil za nemístné povídačky a obnovil propagačně velmi účinné doporučení, aby vojenské svazky Atlantického společenství a Varšavského paktu byly rozpuštěny. Vzpomněl jsem si přitom, jak za války dokonce i na tehdejšího prezidenta F. D. Roosevelta zapůsobilo pokrytecké Stalinovo rozhodnutí zrušit Kominternu, moskevské vedení všech komunistických stran. Doufám, že dnes ani prostý člověk neskočí na ten Brežněvův špek. Dodejme si závěrem, že na poslední celosvětovou konferenci komunistických stran ze 111 pozvaných jen 75 vyslalo své zástupce a z nich pak pouze 61 podepsalo závěrečný dokument poslušnosti Moskvě. K jednáním ve Východním Berlíně se samozřejmě nedostavili pročínští Albánci, ale odmítli je i komunisté z Holandska a také z Islandu, kde jsou spoluvládnoucí politickou stranou. Přítomní představitelé evropské části hnutí si podle zatím známých zpráv prosadili zkrácení závěrečné rezoluce o plné dvě třetiny — tedy ústupky od Kremlem diktovaného textu. To jsou informace, které demokratům dovolují v pohledu na situaci ve světě komunistů trochu optimismu. Jen trochu — ovšem.

□

NOVINKY Z ČESKOSLOVENSKA

V poslední červnové dekádě se konala společná schůze obou sněmoven — Sněmovny lidu a Sněmovny národů — Federálního shromáždění, který je na papíře nejvyšším zákonodárným sborem. Především byl schválen zákon o šesté pětiletce, o hospodářském plánu na léta 1976—1980, který samozřejmě předpovídá úspěšný rozvoj ekonomie. Asi vzhledem k současnému nedostatku masa a brambor a četných druhů spotřebního zboží bylo v záplavě velikášských řečí dovoleno i několik střízlivých slov. Poslanec Drahoslav Křenek například prohlásil: "Je třeba brát v úvahu, že realizace státního plánu bude probíhat za stále obtížnějších a složitějších podmínek". Občané, kteří za ta desetiletí již rozuměji způsobu vyjadřování komunistických pánů, se tak dověděli, že asi bude třeba "vzít v úvahu" určité utažení opasku.

Předsednictvo Federálního shromáždění "ve smyslu usnesení ústředního výboru Komunistické strany Československa a doporučení ústředních výborů Národní fronty k zajištění přípravy a jednotného provedení voleb" vyhlásilo všeobecné volby do všech zastupitelských orgánů — od Sněmoven po Národní výbory — na dny 22. a 23. října tohoto roku. Voličům bude pro jednoduchost předložena opět "jednotná kandidátka". Zatímco my tady ve Spojených státech si budeme o dva týdny později lámat hlavu, jestli dát hlas tomu nebo onomu, československým občanům bude rozhodování usnadněno tím, že ať k jedinému kandidátovi přikývne nebo ne — zvolen bude stejně.

Listinu kandidátů sestavuje Národní fronta, jejímž předsedou je Gustáv Husák, povoláním generální tajemník KSČ. Vedoucím celostátní volební komise byl ustanoven Jan Barýl, kandidát předsednictva a tajemník ústředního výboru komunistické strany. Barýl (nar. 1925 v Olomouci) pracuje od svých 25. let v aparátu komunistické strany, mimo jiné býval osobním tlumočníkem bývalého prezidenta a vůdce komunistů Antonína Novotného. Do stranické špičky se dostal až po okupaci Československa: patřil od roku 1970 k těm, kdo "čistili komunistický aparát v českých zemích od stoupenců "pražského jara". Má tedy potřebnou kvalifikaci pro to, aby vybíral koho vládnoucí strana poctí důvěrou v jeho přikyvovací schopnosti.

Federální shromáždění schválilo také "rezoluci na podporu II. stockholmské výzvy Světové rady míru". Tento dokument kryptokomunistické organizace, která po hořečné aktivitě v padesátých letech již-již upadla v zapomnění, je signálem k nové celosvětové kampani komunistů a jejich stoupenců "za mír a odzbrojení". Jde jim o to, oplést mozky jinak zdravých lidí denodenním opakováním řečí o holubičích úmyslech světového bolševismu. Po čs. poslancích začali rezoluci podepisovat i předsedové různých spolků a dojičky a jiní "hrdinové socialistické práce" — a více-méně přinuceni k tomu budou i řadoví občané.

Nakonec ještě jedna informace: Československo si pospíšilo s jmenováním prvního velvyslance v africké Angole. Stal se jím soudruh Stanislav Svoboda, což bylo ze strany příslušných orgánů jistě šťastné rozhodnutí. Svoboda býval totiž velvyslancem v Chile (od r. 1965) a potom několik let (od r. 1971) na Kubě. A tak ani nepotřebuje umět "angolsky", neboť mezi kubánskými žoldnéry najde bezpochyby hodně starých přátel, se kterými se snadno dorozumí o politice této nové africké republiky.

J. Netík

* * *

Liége, Belgie. Uhlí jistě bude předním energetickým zdrojem v budoucnosti. Uhlí však po sobě zanechává mnoho popele, sazí a kouře. Velká elektrárna produkuje až 750 tun odpadků z pálení uhlí denně. Belgický vědec Leon Trief z university v Liége nalezl novou metodu výroby cementu z těchto odpadků. *Jeho nový cement je levnější a přitom trvanlivější, než je obyčejný cement, a velmi dobře se hodí pro stavby v mořské vodě.*

* * *

San Juan. — Hlavy států a předsedové vlád, shromáždění na schůzi nedaleko San Juan v Portoriku, se také zabývali skutečností, že komunistické země východní Evropy dluží západním zemím následkem schodku obchodní bilance na 30 až 32 bilionů dolarů. Byl vysloven názor, že pro snížení tohoto schodku, který každým rokem vzrůstá, by se západní trhy měly otevřít pro výrobky komunistických zemí. V roce 1975 vývoz ze zemí OECD do komunistických zemí východní Evropy činil 32 bilionů dolarů, zatím co dovoz komunistických zemí do členských zemí OECD činil pouze 21 bilionů dolarů.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

July 10, 1976 — Vol. L, No. 28.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

LETEM SVĚTEM

Lisabon. — Gen. Antonio Ramalho Eanes, nově zvolený portugalský president, který obdržel 61 procent hlasů, varoval portugalské komunisty a jiné radikály, aby respektovali vůli většiny portugalského lidu. Jinak prý nebude váhat užít i síly pro vynucení respektu zákonů. Eanes se ve své předvolební kampani méně zabýval politickými otázkami a spíše žádal od svých spoluobčanů, aby tvrdě pracovali. Komunistický kandidát Octavio Pato získal při volbách teprve čtvrté místo, neboli 8 procent odevzdaných hlasů.

• • •

Salisbury. — Sir Roy Velensky, 70letý přední politik bývalé federace Rhodésie a Njasalandu na konci 50. a na začátku 60. let tohoto století, ostře kritisoval rasovou politiku ministerského předsedy Ian Smitha. Vytkl mu, že nepodniká potřebné kroky pro konečné předání vládní moci černošské většině. Doslovně řekl: "Musíme se smířit s nevyhnutelností vlády Afričanů. Není možné před tím uniknout. Máme tu 270 tisíc bělochů a 6 miliónů černochů; jak by tomu mohlo být jinak?... Dosáhne-li se změny vývojem, pak je možno vyhnout se násilí. Dosáhne-li se však změny revolučními cestami, kdo může předpovědět, co se stane? Musíme usilovat o změnu postupným vývojem."

• • •

Východní Berlín. — V úterý 29. června se sjeli do Východního Berlína předsedové 29 komunistických stran evropských zemí na dvoudenní konferenci, jejímž cílem bylo "obnovit soudržnost a jednotnost" komnuistického hnutí. Moskva totiž "dovolila" komunistickým stranám některých zemí, aby z taktických důvodů prohlašovaly, že jsou nezávislé na Moskvě a sledují svou vlastní linii komunismu; tím si mély pro sebe získat co nejvíce voličů. Této schůze se poprvé také zúčastnil jugoslávský president Tito. Brežněv ve své úvodní řeči obvinil Spojené státy ze závodění ve zbrojení, které nutí Sověty ke stejnému závodění a zvyšuje nebezpečí války. Evropa se prý změnila v nukleární arsenál a členské země NATO zvyšují svou vojenskou sílu na úkor komunistických zemí. — Komunisté ze západní i východní Evropy se však vyslovili proti kontrole své politiky Kremlem a zdůraznili svůj úmysl, jít každý svou vlastní cestou v uskutečňování komunismu. Pro "nezávislé a sobě rovné" komunistické strany se kromě presidenta Tita vyslovili také zejména předsedové komunistických stran Itálie, Francie a Rumunska. Francouzský delegát opakoval své dřívější tvrzení že diktatura proletariátu neodpovídá francouzské realitě. — Všechna tato tvrzení jsou určena veřejnosti; ve skutečnosti v komunismu všechno rozhoduje a diktuje Moskva.

• • •

New York: Předseda komunistické strany USA Gus Hall, se v témže okamžiku žoviálně usmíval na televizní obrazovce v popůlnočním programu "TOMORROW" Tom Snydera, který mu kladl promyšleně naivní otázky, aby se jevil americkým občanům jako "skutečný vlastenec bez házně a hany", který byl od dětství chudým pilným chlapcem, zakládajícím "unie na obranu dělníků" od svého prvního pracovního dne v továrně. — Kdyby se stal on — Gus Hall — komunistickým presidentem USA, nechal by existovat republikány i demokraty, soukromé školy, neměnil by ani americkou vlajku, ani ústavu, jen by zrušil Pentagon, armádu, průmyslové velkopodniky a banky, a do parlamentu a senátu by "poslal" dělníky a dělnice... Nestoudně tvrdil, že Moskva a světový komunismus nikdy netoužil po světovládě, že komunistické hnutí bylo vždycky nejednotné! Ani slovem se nezmínil o sovětské invasi do Maďarska r. 1956 a do Československa r. 1968. Podle něho by měla Moskva nechat svobodně odejít všechny židy z Ruska, kteří o to žádají, ale zase ani slovem se nezmínil o rudých koncentrácích, o miliónech nevinných obětí komunismu, a bambusové oponě a jen berlínskou zeď odůvodňoval "piklemi CIA" proti lidovému režimu Východního Německa.

Jen tak mezi řečí řekl jednu jedinou pravdu: že má tak výborné styky s Moskvou — a prostřednictvím Moskvy s ostatními "socialistickými" zeměmi, že může u nich úspěšně intervenovat ve prospěch západem "vyléčeného" uprchlíka, který znovu zatouží po komunismu a chce se tam vrátit. Je-li prý jeho žádost upřímná, sekretariát US komunistické strany mu může vyjednat beztrestný návrat do kterékoli komunistické země, odkud z "nerozumu" mládí uprchl.

Tím soudruh Guss Hall přiznal, že i on si chodí pro rozumy do Moskvy.

• • •

Morris Plains, N. J. — Studentka Karen Quinlanová, 22letá, upadla 15. dubna 1975 do bezvědomí po požití tabletek pro spaní s alkoholickým nápojem; z bezvědomí se pak už nikdy neprobrala. Její dech bylo nutno uměle udržovat elektrickými plícemi. Před šesti týdny však lékaři s dovolením Nejvyššího státního soudu zastavili elektrické plíce aby studentka mohla zemřít. Studentka však nadále dýchá a žije. Přitom její stav zůstává beze změny: lékaři vylučují jakoukoliv možnost, že by se ještě probudila k vědomému životu.

• • •

Dar es Salaam. — Nezávislé černošské země na jihu Afriky v přítomnosti trpí značným nedostatkem potravin. Toto platí nejen o nově nezávislých zemích Angole a Mozambiku, které silně utrpěly vyhnáním portugalských farmářů nýbrž i o Zambii, Zairu a Botswaně, kde lidé v příliš velkém počtu opustili venkov a nahrnuli se do měst v naději na lepší a snazší život, a o Tanzánii, stále více upadající následkem snah presidenta Nyerere, který se tam snaží zavést "socialismus po africku". I Uganda a Keňa trpí nedostatkem potravin, protože domácí obyvatelstvo není schopno nahradit aktivní Evropany a Indy, kteří musili tyto země opustit. Vlády všech svrchu zmíněných zemí, v klamné snaze co nejrychleji dohonit vyspělé průmyslové země zanedbávají rozvoj svého zemědělství a soustřeďují své prostředky a své úsilí na rozvoj průmyslu, důlní těžby a komunikací.

• • •

New York. — V úterý 29. června Spojené státy vetovaly v Bezpečnostní radě rezoluci, předloženou Guyanou, Pakistánem, Panamou a Tanzánií, žádající Izrael, aby do 1. června 1977 vyklidil všechna okupovaná arabská území. Hlasování bylo 10 ku jedné ve prospěch rezoluce; zdržely se Anglie, Francie, Itálie a Švédsko. Bylo to 16. US veto před touto organizací. Až do založení Izraele v roce 1948 žilo v Palestině na 3 milióny Arabů. Dnes žije asi 300,000 Arabů v Izraeli, 300,000 na území Gázy a 700,000 na západním břehu Jordánu. Ostatní žijí v uprchlických táborech v Libanonu, Syrii a Jordánsku, anebo se vystěhovali.

• • •

Varšava. — Více než 70 polských intelektuálů požadovalo v otevřeném dopise, poslaném parlamentu, vládním novinám "Zycie Warszawy" a katolickým biskupům, udělení větších demokratických svobod, aby se předešlo nebezpečným nepokojům, podobným těm, k nimž došlo nedávno kvůli vládnímu rozhodnutí, zvýšit ceny potravin. Pisatelé připomněli krvavé události, k nimž došlo v roce 1956 v Poznani a v roce 1970 v baltských přístavech.

• • •

Washington. — William H. Luers, asistent US státního tajemníka Kissingera, prohlásil, že v mexických vězeních jsou často porušována lidská práva u Američanů, kteří tam jsou drženi. Někteří z nich jsou trýzněni při vyšetřování, a po odsouzení všichni musí snášet velmi tvrdé podmínky uvěznění. Protesty Státního departmentu neměly dosud žádný účinek. Dne 1. června 1976 bylo v mexických vězeních celkem 603 Američanů, z nichž 490 bylo uvězněno kvůli přechovávání omamných drog. Pomýšlí se na vzájemnou výměnu vězňů obou zemí.

• • •

Washington. — Ve Spojených státech stoupají ceny potravin, avšak podle zjištění US departmentu zemědělství je ve 14 předních zemích světa situace ještě nepříznivější. Mezi březnem 1975 a březnem 1976 ve Spojených státech stouply ceny potravin o 4.3%, v Západním Německu o 6.4%, v Kanadě o 6.7%, v Mexiku o 12.8%, ve Francii o 11.6%, v Austrálii o 12.8%, ve Švédsku o 15.6%, v Anglii o 22.1%, v Brazílii o 39% a v Argentině o 628%. Američané vydají průměrně 17% svého příjmu na jídlo, Francouzi 26%, Jugoslávci 39%, Indové 64% a občané komunistických zemí možná ještě více. Dne 5. května 1976 hovězí steak stál ve Washingtoně $1.72 libra, v Ottawě $2.08, v Bruselu $3.90, v Bonnu $4.48, v Tokiu $11.68, v Canberra $1.69, v Buenos Aires 67 centů, v Brazílii 66 centů.

• • •

Bejrút. — Pravicové strany Libanonu podnikly útok na dva tábory palestinských guerilů na východních předměstích Bejrútu; jeden z těchto táborů se jim už podařilo obsadit. Syrská vojska podnikla útok na dvě jiné bašty palestinských guerilů, na město Sidon a na jiné jejich ústředí v horách východně od tohoto města. Bývalý president Franjieh hájil zásah syrské armády do záležitostí Libanonu, protože palestinští guerilové se prý ilegálně stali opravdovou okupační mocí v této zemi, kde se už zmocnili většiny veřejných služeb. Ministrům zahraničí zemí Arabské ligy, shromážděným na schůzi v Káhyře, oznámil, že vztahy Libanonu se Syrií nejsou jejich záležitostí. Jen v úterý a ve středu zahynulo při bojích asi 280 osob.

• • •

Moskva. — Sověti poslali do vesmíru stanici "Saljutt 5" bez lidského osazenstva. Cíl této stanice, obíhající kolem země v 89 minutách ve vzdálenostech mezi 137 a 162 mil, nebyl oznámen. Sovětská vesmírná stanice typu Saljut je dlouhá 36 stop a váží 18 tun; americká vesmírná stanice "Skylab" byla třikrát delší a vážila 100 tun.

• • •

Praha. — Vztahy Československa s Německou spolkovou republikou zůstávají kyselé a "normalizační proces" nepostupuje. Západoněmecká vláda si stěžuje na to, že čs. komunisté brzdí volné vystěhování těch Němců z Československa, kteří o to žádají, že nepodává příslušným německým úřadům oznámení o případných změnách v podmínkách pro návštěvu Československa, že nedávno nebylo v Praze na letišti západoněmeckému velvyslanci dovoleno pozdravit Filharmonický orchestr Západního Berlína, který měl v Praze pohostinně vystoupit, a že čs. úřady ve svých vztazích se Západním Německem porušují občas pravidla elementární zdvořilosti. Západoněmečtí političtí pozorovatelé si také všimli toho, že vztahy mezi ČSSR a Německou spolkovou republikou zchladnou, kdykoliv zchladnou vztahy mezi Spolkovou republikou a Východním Německem.

• • •

Washington. — Portorikánská teroristická organizace FALN (národní portorikánská osvobozovací armáda), která operuje na území Spojených států a požaduje nezávislost Portorika, prý má v úmyslu podnikat letos kolem 4. července řadu atentátů a bombových útoků, jimiž mají být způsobeny škody ve výši 100 miliónů dolarů. FALN prý je řízena z Kuby.

• • •

Pani Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

?-

S Vaší trvalou teď mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

PRODÁM

na FLORIDĚ —

4-bytový dům — 8 roků starý — v Miami, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 84 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 6%. Nájemníci splácí úrok. Píšte: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter. North Miami, Fla. 33161

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

DOBA "BĚHEM ROKU"

15. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty ukazuješ bloudícím světlo pravdy, — aby se mohli vrátit na správnou cestu. Dej všem, kteří se hlásí ke křesťanství, — ať odmítají, co mu odporuje, a usilují o to, co se s ním shoduje. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA ÁMOSA. (Ám 7: 12—15)

Amasjáh, kněz v Betelu, řekl Ámosovi:

"Vidouci, jdi, uteč do judské země, tam se živ a tam prorokuj! V Betelu už nesmíš prorokovat, neboť zde je královská svatyně a říšský chrám."

Ámos odpověděl Ámasjáhovi: "Nebyl jsem prorok ani prorocký žák, byl jsem pastýřem a pěstitelem smokvoní. Hospodin mě vzal ze stáda a řekl mně: Jdi a prorokuj mému izraelskému lidu!"

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM. (Ef. 1: 3—10)

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás zahrnul z nebe všemi možnými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť kvůli němu si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom před ním byli svatí a neposkvrnění; v lásce ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho božské vznešené dobrotivosti, protože skrze ni nám projevil svou lásku pro zásluhy svého milovaného Syna.

V něm máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost, kterou vůči nám tak bohatě projevil s veškerou moudrostí a rozumností: seznámil nás totiž s tajemstvím, které ze svého svobodného rozhodnutí si předsevzal že vykoná, až se naplní čas, jak on předem zařídil, aby skrze Krista zase uvedl pořádek do všeho na nebi i na zemi.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA.

Ježíš zavolal svých Dvanáct, počal je posílat dva a dva a dával jim moc nad nečistými duchy.

Přikázal jim, aby si nic nebrali na cestu, jen hůl: ani chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku; aby šli jen v sandálech a nebrali si dvoje šaty.

A řekl jim: "Když přijdete někam do domu, tam zůstávejte, dokud z těch míst neodejdete. A které místo vás nepřijme a kde vás nebudou chtít slyšet, vyjděte odtamtud a setřeste prach svých nohou na svědectví proti nim."

A vyšli a volali k pokání; vymítali mnoho zlých duchů, potírali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

\+ \+ \+

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Kdo není pyšný, ať to nečte!

Blahoslavený Dionysius Kartusiánský činí z výroků Písma svatého toto rozjímání o pýše, která se protiví Bohu: "Člověče, který se domníváš, že něco jsi a vzhůru vypínáš svou hlavu, který tak jsi živ a tak bezpečně, zpupně a marně se nadýmáš, jakobys nikdy neměl umříti a upadnouti do rukou Boha živého, slyš, co o tvé vznešenosti, či spíše o tvé nicotnosti mluví Duch svatý ústy praotce a proroka řka: "Člověk, který ze ženy se rodí, krátce žije, a sycen je mnohými bědami. Vzchází jako rostlina, a vadne, prchá jako stín a nemá stání." A tentýž praví: "Dny mé rychleji letí než tkadlec tkáň přestřihne, pomíjejí bez veškeré naděje." (Job.) Totéž vyznává zbožný král Ezechiáš: "Věk můj mi svinují, stěhují jak stan kočovný. Život jak tkadlec mám navíjet — řežou mi osnovu. Dnes v noci konec mi učiní." Is. 38. Z téže příčiny také Isaiáš, výkvět proroků, chtěje něco velikého a hlubokého pronésti, takto začal: "Hlas mi řekl: Volej! I řekl jsem: Co mám volati?" A hned dodává Isaiáš, co je třeba volati, načž vždy pamatovati, co důrazně hlásati: "Vše, co má tělo, jest jako tráva a všecka sláva jeho jak polní květ. Usychá tráva a opřchává květ, když dech Hospodinův ovane jej." Is. 40. S tím se shoduje, co příbuzný Páně, svatý apoštol Jakub ve svém listě o bohaších praví: "Bohatec pomine jako květ trávy. Neboť slunce vzejde s žárem a usuší trávu, a květ její opadne a krása tvářnosti její zanikne. Tak i bohatý uvadne na svých cestách." Jak. 1., 10. Tentýž apoštol kárá ty, kteří spoléhají na dlouhý život a praví: "Jaký jest život váš! Parou jest, která na krátko se ukazuje a potom mizí." Jak. 4, 15. A poněvadž boháči rádi se vypínají a zpupnými stávají, týž apoštol doložil: "Nuže, boháči, zaplačte s kvílením nad bídami svými, které na vás přijdou. Bohatství vaše shnilo a roucha vaše prožrána jsou od molů. Zlato a stříbro vaše zrezavělo a rez jejich bude na svědectví proti vám a stráví jako oheň tělo vaše. Na hromadili jste si pokladv ve dnech posledních. Hle, zadržená mzda dělníků. Hýřili jste na zemi a rozkošili, vykrmili jste srdce své k dni zabití." Žalmista pak praví: "Viděl jsem bezbožníka velmi zpupného, rozkládal se jako libánský cedr. I šel jsem tudy, a hle, již nebylo ho, hledal jsem ho, a nenašel po něm stopy." Žalm 36., 35.

Vyznání víry pohanského důstojníka.

Achior, vůdce Ammonitů, spojenců Holofernových, pohrdl Holofernovou přízní a otevřeně a neohroženě vyznal svoji víru v Boha Israelitů. Dostalo se mu odměny od Boha již zde na světě. Na Achiorovi máme příklad, jak vždy za všech okolností a statečně máme se hlásiti k Pánu Bohu. Posměch a pronásledování zvyšuje neobyčejně zásluhu víry, naděje a lásky k Pánu Bohu. Svědčí o tom slova Pána Ježíše: "Blahoslavení jste, když pro mne budou vás tupiti a pronásledovati a mluviti všecko zlé proti vám lhouce. Radujte se a veselte se, neboť odplata vaše hojná jest v nebesích." Mat. 5., 11.

JUDIT OSVOBODILA BETULII.

Vdova Judit — Juditina řeč ku starším — Modlitba — Juditina cesta z Betulie k Holofernovi — Judit od Holoferna milostivě přijata — Utíná mu hlavu — Návrat do Betulie — Útěk asyrského vojska — Jak byla záchrana slavena.

Oziášova slova uslyšela vdova Judit, dcera Merariho. Muž její byl Manasses, který zemřel v čas ječné žni. Dozíral totiž na ty, kteří vázali snopy na poli, i stihl ho na hlavě úpal, že zemřel v Betulii, městě svém, a byl tam pochován s otci svými.

Judit byla vdovou po něm již tři léta a šest měsíců. Nad svým domem udělala si soukromý pokojík, ve kterém se služebnými svými jsouc uzavřena bývala. Majíc žíníci na bedrách svých postila se každý den života svého krom sobot, nových měsíců a svátků domu Israelova. Byla velmi krásného vzezření a muž její zanechal jí veliké bohatství, mnoho čeládky, statky plné stád hovězího dobytka i ovec.. Byla ode všech velmi vážena, ježto bála se velmi Hospodina. Nikdo neřekl o ní zlého slova.

Ta tedy když uslyšela, že Oziáš slíbil, za pět dní, že město vydá, poslala k starším Chabrimu a Charmimu. Když k ní přišli, řekla jim: "Jaká je to řeč, ve které vyslovil Oziáš souhlas, že vydá město Assyrským, nepřijdeli vám do pěti dní pomoc? A kdo jste vy, že pokoušíte Hospodina? Není to řeč, která by mohla milosrdenství vzbuditi, ale která spíše je s to, by ke hněvu popudila a prchlivost roznítila. Vy jste uložili čas, kdy má se smilovati Hospodin, a jak se vám zachtělo, den jste ustano-

Pokračování na str. 5.)

Problém cizinců ve Švýcarsku

Bývalý president Švýcarských křesťanských odborů, spolkový soudce Dr. Antonín Heil, který je současně předsedou spolkové poradní komise pro problém cizinců ve Švýcarsku (EKA) orientoval zástupce tisku dne 22. ledna v Berně o činnosti této komise. Ve své řeči konstatoval, že probíhající recesse postihuje zvláště těžce pracující cizince. Je pro ně velkým nebezpečím, že budou nuceni pro ztrátu pracovních míst Švýcarsko opustit. Jejich odchod znamená ovšem nepředstavitelné škody pro švýcarské národní hospodářství. Mnoho lidí jen omylem věří, že recesse vyřeší problém cizinců v zemi. Hlavním cílem komise EKA je ulehčení spolupráce mezi Švýcary a cizinci a hledání prostředků k začlenění cizinců v zemi. Dr. Heil připomněl, že komise i vláda se zasazují pro to, aby vznikla v kantonech i městech pracovní společenství, jež by společně hledala vyřešení tohoto problému. Bohužel toto na většině míst uskutečněno dosud nebylo. Diskutuje se též o změně statutu pro sezónní pracovníky.

Při této příležitosti byla uveřejněna též zpráva komise EKA. Ve zprávě je vyvráceno stálé tvrzení, že cizinci odnímají Švýcarům levnější byty a že přeplňují školy a nemocnice. Např. od r. 1950 do 1970 byl zvýšen stav bytů v zemi o 59%. Ale pouze ¼ těchto bytů připadla cizincům. Cizinci najímají právě ty malé byty, jež Švýcaři opustili pro chybějící komfort. V posledních letech bylo ve stavebnictví 60% cizinců a z toho ¾ sezónních. V posledních 2 letech klesl tento stav u cizinců o 40%, u Švýcarů o 10,8 procent. To ukazuje, že cizinci postavili mnohem více bytů, než sami obývají. A dnes jsou dokonce cizinci vítanými nájemníky, zvláště když stoupá počet prázdných bytů. Dnes dosahuje téměř 80.000. A jak zatěžují cizinci infrastrukturu? Jen zřídka jsou cizinci v gymnasiích a "Sekundarschulen". Také počet cizinců—učedníků je velmi malý. Cizinci mnohem méně používají nemocnic než Švýcaři, mnohem méně než by příslušelo jejich počtu. Snad jsou více přetíženy jen kliniky pro ženy. Pokud se týká úrazů u cizinců, konstatuje zpráva, že více úrazů u cizinců je při fotbale a dopravě, naproti tomu u Švýcarů převládají úrazy na lyžích. Protože jen málo přestárlých cizinců ve Švýcarsku zůstává, pobírají cizinci mnohem méně AHV renty než Švýcaři, ač platí stejné příspěvky pro AHV. Nakonec zpráva konstatuje, že se nemůže naprosto hovořit o tom, že by cizinci zatěžovali Švýcarskou infrastrukturu více, než by příslušelo jejich počtu.

Dr. B. H.

(Pokračování ze str. 4.)

vili jemu. Ale že je trpělivý Hospodin, čiňme za to pokání a odpuštění jeho s pláčem žádejme. Neboť Bůh nenechá se unésti, by hrozil tak jako člověk, aniž rozpaluje se hněvem jako syn člověka. Proto ponižme se mu, a v duchu poníženém služme mu. Rcemež Hospodinu s pláčem, aby dle vůle své prokázal nám milosrdenství své, abychom, jako zkormouceno je srdce naše pro zpupnost jejich, tak také my se honosili ponížením svým. Neboť nenásledujeme hříchů otců svých, kteří opustili Boha svého, klaněli se Bohům cizím — pro ten hřích vydáni byli meči, za kořist a v pohanu svým nepřátelům — ale my jiného Boha neznáme kromě něho. Očekávejme pokorně, že nás potěší, a on pomstí krev naši na nepřátelích našich, kteří nás sužují, poníží všecky národy, kteří povstávají proti nám, a učiní je beze cti Hospodin, Bůh náš. A nyní, bratři, poněvadž vy jste starši v lidu Božím, a na vás závisí život jejich, výmluvností svou pozdvihněte srdce jejich, ať pamatují, že zkoušeni bývali otcové naši, aby se ukázalo, zdali opravdu ctí Boha svého. Nechať pamatují na to, kterak otec náš Abraham zkoušen byl, a v mnohých svízelích se osvědčiv přítelem Božím se stal. Tak Isák, tak Jakob, tak Mojžíš, a všichni miláčci Boží mnohými svízeli prošli věrně. Ti však, kteří zkoušek nepřijali s bázní Páně, ale svou netrpělivost a reptavé výčitky své proti Hospodinu pronesli, vypleněni byli od zhoubce a od hadů zahynuli. Protož i my nemstěme se za ty věci, které trpíme, reptáním, ale mysleme, že tyto pokuty menší jsou nežli hříchy naše, a věřme, že metly Hospodinovy, jimiž nás jako služebníky tresce, přišly k nápravě a ne k naší záhubě."

I řekli ji Oziáš a starší: "Všecko, cos mluvila, je pravda, a není v řečech tvých co karati. Nyní tedy modli se za nás, neboť žena svatá a bohabojná jsi."

Judit jim řekla: "Jak poznáváte, že z Boha je, co jsem mohla mluviti, tak také zkoušejte, z Boha-li je, co jsem umínila si učiniti, a modlete se, aby Bůh utvrdil můj záměr. Vy postavte se ubrány tuto noc, já pak vyjdu ven se svou služebnou, a modlete se, aby dle vaší řeči v pěti dnech shlédl Hospodin na lid svůj israelský. Chci však, abyste vy nepátrali po skutku mém. Dokud vám nic neoznámím, nic jiného ať se neděje, nežli modlitba za mne k Hospodinu, Bohu našemu."

I řekl ji Oziáš, kníže judské: "Jdi v pokoji, a Pán budiž s tebou na pomstu nepřátel našich!" I obrátili se a odešli.

Když oni odešli, Judit vešla do modlitebny své, oblékla se v žínici, posypala si popelem hlavu, padla před Hospodina, a volala k Hospodinu takto:

"Pomoz, prosím tebe, Hospodine, Bože můj, mně vdově! Pohleď nyní na stany Assyrských, jako jsi pohleděti ráčil kdysi na stany Egypťanů, kdy za služebníky tvými v oděni běželi doufajíce ve vozy, v koně své a v množství bojovníků. Ty však pohleděl jsi na tábor jejich, a tmy je oslabily. Tůň mořská je chytila za nohy, a vody přikryly je. Tak budiž i těmto, Hospodine, kteří se spoléhají na množství své, na oštěpy, na štíty, na střely své a kopími se chlubí, nevědouce, že ty sám jsi Bůh náš, který odjakživa války končil, a že "Hospodin" je jméno tvé. Vztáhni rámě své jako od pradávna, a poraz moc jejich mocí svou. Nechať padne moc jejich hněvem tvým, nebo slibují si, že poruší svatyni tvou, že poskrní stánek jména tvého, a že srazí mečem svým roh oltáře tvého. Učiň, Hospodine, ať je vlastním jeho mečem sťata zpupnost jeho. Budiž chycen osidlem očí svých na mne. Dej, mému srdci stálost, abych ho pokořila, a sílu, abych ho zničila. Neboť není v množství síla tvá, Hospodine, aniž je síla koňů moc tvá, a zpupní nelíbili se ti od počátku. Ale ponížených a ubohých vždycky se ti líbila modlitba. Bože nebes, Stvořiteli vod a Pane všeho stvoření, vyslyš mne bídnou, ana se modlí a v milosrdenství tvé silně doufá. Pomni, Hospodine, na smlouvu svou, dej slova do mých úst a posilni úmysl srdce mého, aby dům tvůj zůstal, jak jsi jej posvětil, a všichni národové nechať poznají, že ty jsi Bůh, a že není jiného kromě tebe."

Když přestala volati k Hospodinu, vstala z místa, na kterém ležela na zemi před Hospodinem. Povolala služebnou svou, sešla dolů do domu svého, odložila žínici, svlékla šaty vdovské — umyla se, pomazala se výbornou mastí myrhovou, rozčesala si vlasy, posadila si čepec na hlavu, oblékla si slavnostní roucho, vzala si střevíčky na nohy, vzala náramky a lilijky, náušnice a prsteny, zkrátka všemi ozdobami svými se okrášlila. Také Hospodin jí dodal skvělosti, neboť všecka tato ozdoba byla ne z marnivosti, ale z ctnosti. Vložila pak na služebnou měch vína, džbán oleje, pražmy, fíkových hrud, chlebů, sýra a šla.

Když přišly ku bráně města, shledaly, že tam čekal Oziáš a starší města. Ti když ji viděli, žasli a divili se náramně kráse její. Avšak nic se jí nevyptávajíce pustili ji, ať jde, řkouce: "Bůh otců našich dej ti milost, a každý úmysl srdce tvého posilni svou mocí, aby mohl se chlubiti tebou Jerusalem, a jméno tvé by v počtu svatých a spravedlivých bylo!"

I řekli ti, kteří tu byli, všichni jedním hlasem: "Staň se tak, staň se!" Judit pak modlíc se k Hospodinu prošla branou, ona i služebná její.

* * *

Když sestupovala s hory, okolo svítání, potkali se s ní vyzvědači assyrští, i chytili ji a řekli: "Odkud přicházíš a kam jdeš?"

Ona odvětila: "Jsem Hebrejka. Ušla jsem od nich, ježto jsem předzvěděla, že dáni budou vám v plen, protože vámi pohrdli, a nechtěli dobrovolně poddati se, aby nalezli milosrdenství před vámi. Pro tu příčinu myslila jsem si a řekla: "Půjdu před vůdce Holoferna, abych mu vyjevila jejich tajemství a ukázala mu, kterou cestou mohl by se jich zmocniti tak, aby nepadl jediný muž z vojska jeho."

Když uslyšeli muži ti slova její, — zadívali se jí do tváře, i byl v očích jejich úžas, neboť velmi se divili kráse její, — řekli jí: "Zachovalas život svůj, žes pojala takovou myšlenku, přijíti dolů k našemu pánu. To tedy věz, že když staneš před obličejem jeho, dobře s tebou naloží a budeš velmi milá srdci jeho." I vedli ji ke stanu Holofernovu a ohlásili ji.

Když vešla před něho, hned byl jat Holofernes očima svýma. Také služebníci jeho mu řekli: "Kdo by pohrdal národem Hebreů, kteří mají tak krásné ženy, že věru stojí za to, bychom pro ně se bili!"

Judit však uzřevši Holoferna, an sedí na koberci pod nebesy, setkaném z purpuru, zlata, smaragdu, a drahých kamení, a pohleděvši na tvář jeho, poklonila se mu padši až k zemi. I pozdvihli ji služebníci Holofernovi na rozkaz pána svého.

Tu řekl jí Holofernes: "Dobré mysli buď, a nestrachuj se srdce tvé, neboť já nikdy neublížil člověku, který chtěl poddán býti assyrskému králi. Ani proti tvému národu, kdyby byl nepohrdl mnou, nebyl bych pozdvihl kopí svého. Nyní však pověz mi, proč ušlas od nich a proč se ti zalíbilo přijíti k nám?"

Judit mu řekla: "Přijmi slova služebnice své, neboť učiníš-li, jak ti praví služebnice tvá, dokoná to Hospodin s tebou. Neboť jakože živ je assyrský král, král země, a jakože živa je moc jeho, která je v tobě, abys potrestal všecky pobloudilé, ne toliko lidé skrze tebe poddávají se mu, ale i zvěř polní podrobuje se mu. — Není tajno, co mluvil Achior, aniž jest nepovědomo, cos mu kázal učiniti. Jeť známo, že Bůh náš tak je hříchy rozhněván, že vzkázal po svých prorocích lidu, že vydá jej pro hříchy jeho. Protože tedy vědí synové Israelovi, že rozhněvali Boha svého, mají strach před tebou. K tomu také stihl je hlad a pro nedostatek vody možno již za mrtvé je pokládati. Dokonce se usnášejí, že budou poráženi dobytek svůj a píti krev jeho, což je zákonem zakázáno.

Pokračování.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
ČIHAK WORLD TRAVEL, INC
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8. srpna 1976, se zájezdem do Washingtonu, D.C. na zpáteční cestě. Jízdné, dvojí přenocování cestou a nocleh ve Filadelfii: pokoj pro 2: $170; pro 3: $157; pro 4: $148. — Přihlaste se bezodkladně přímo v naší cestovní kanceláři:
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

PŘIJEĎTE DO DWIGHT, NEBR.

V sobotu 24. a v neděli 25. července bude Dwight, Nebraska, hostit svého rodáka, seržanta A. Koumu, jediného to Čecha, nositele "Medal of Honor" za statečnost. Celý český Dwight s presidentem jeho Českého klubu Alfredem Novákem, připravili bohatý český program. V sobotu o 8. hod. večer předvedou hosté z Chicaga lidové tance v pestře barevných krojích, poté korunovace české královny Dwight. Naši hosté z Chicaga opakují tyto tance v neděli o 2. hod. a opět během odpoledního programu. — V neděli o 10. hod. bude v místním kostele mše v českém jazyku, kterou celebruje Rev. V. Vít z Chicaga. O 3. hod. velká paráda, o 4. hod. tradiční český program zpěvů, tance a hudby. Večer koncert kapely legionářů z Milligan. Zveme vás srdečně do Dwight, přijďte v národních krojích. Samozřejmě bude tanec návštěvníků a o dobrá jídla je postaráno. —Kč.

Smith mluvil o konferenci Kissingera s Vorsterem

Salisbury. — Ian Smith, ministerský předseda Rhodésie, vyslovil důvěru, že Jižní Afrika nepodlehne nátlaku ze strany Spojených států, aby přinutila bělošskou vládu Rhodésie předat vládní moc černošské většině. Smith také řekl, že jeho vláda má velké starosti s eskalací guerilových útoků proti Rhodesii z Mozambiku a ze Zambie, že však i tento problém bude vyřešen bez velkých obtíží. Toto bylo první veřejné prohlášení, které učinil rhodéský premiér po schůzi Kissingera s Vorsterem v Západním Německu minulý týden.

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Vatikán: Sv. Otec zřídil v Argentině novou diecézi Quilmes. Rozkládá se na území mezi městy Buenos Aires a La Plata a žije v ní asi 800.000 věřících. Počítá se však, že jejich počet se brzy zvětší následkem rychlé industrializace celé oblasti. Diecéze je rozdělena do 27 farností a do 18 dalších správních jednotek, v nichž jsou pouze kaple. O věřící se stará 33 diecézních a 26 řádových kněží s pomocí 160 řeholních sester.

Irsko: Irští biskupové vydali minulý týden prohlášení, v němž upozorňují, že svým protestem proti zákonnému povolení rozvodu, nechtějí snad ukládat dogmata nekatolíkům, neboť že tím brání obecné dobru celé společnosti. Zkušenosti z jiných zemí jasně dokazují, že rozvodem rodiču jsou postiženy především jejich děti, kterým pak chybí harmonické rodinné prostředí.

Spojené státy: Rada Americké synagogy se ve svém nedávném dokumentu pochvalně vyjádřila o činnosti katolických biskupů Spojených států ve prospěch Židů... Biskupové vedou a nabádají své věřící k přátelství a porozumění vůči Židům, což se prý dosud v minulosti nikdy nedělo. Židé posuzují příznivě i dokument katolických biskupů, který mezi jiným doporučuje, aby byla nově formulována křesťanská teologie, týkající se židovství.

Jihoafrická Unie: Jihoafrická biblická společnost vydala evangelium sv. Marka v domorodém jazyce Mbukusu, kterým se mluví v Namibii. Je to první překlad celé knihy Písma sv. do tohoto dialektu, kterého užívá asi 20.000 domorodců, pocházejících původně ze sousední Angoly.

Řím: Podle statistických údajů, které sestavil páter Kroes na žádost Německé katolické misijní rady, kongregace Verbistů účinně přispěla a přispívá k rozšíření a upevnění církve v zemích tzv. Třetího světa. Za posledních 50 let jen z Německa odjelo do misijních oblastí a do Latinské Ameriky 1.304 řeholků této kongregace. Za tutéž dobu bylo v těchto oblastech vysvěceno celkem 850 domorodých Verbistů — členů kongregace "Božího Slova".

Ghana: 700 věřících z Venchi v západoafrické republice Ghana protestovalo proti zákonnému povolení umělého potratu. Při svém manifestačním průvodu městem zpívali velikonoční hymny.

Belgie: Benediktinský klášter Rixensart v Belgii, francouzská část kláštera "Bethanie" ze St. André u Brug, bude ve dnech 7.—11. července přístupný mladým lidem, kteří chtějí získat vlastní zkušenosti o životě a modlitbě v řeholní komunitě. Během těchto dní se budou s řeholníky společně modlit, pracovat a rozjímat.

Vatikán: V pondělí 21. června dopoledne sv. Otec přijal v konsistorním sále kardinály, kteří mu přišli blahopřát k jméninám a k 13. výroči korunovace. Byli mezi nimi přítomni i někteří nově jmenovaní kardinálové. Pavel VI. ve svém projevu zdůraznil především nutnost vnitřní církevní jednoty, jež je nyní ohrožována. Je proto třeba vrátit se k původním zdrojům její síly a neustále opakovat, že každý, kdo se odlučuje od církve, jejích pastýřů, jejího učení a mravních předpisů, vystavuje se tím nebezpečí, že se odděli i od církevního společenství. Je proto i nezbytné vyhnout se oběma krajním postojům, tj. přílišnému lpění na tridentské tradici i novodobému kritizování starého, právoplatného učení církve. Sv. Otec též varoval před špatně chápaným pluralismem a doporučil zejména biskupům, aby dbali na jednotu učení, účinnost pastoračních metod, a aby žili v úzkém styku s kněžími a věřícími. Připomněl rovněž, že nejdůležitější jsou osobní ctnosti, jako ochota ke spolupráci, horlivost a pokora, důslednost, upřímnost, vzájemná úcta a láska a pak pokračoval: "Církev se nebuduje pouhým řečněním či touhou po popularitě. Kdo by se spokojil jen s těmito věcmi, stavěl by na písku". Církev dnes potřebuje hlavně silnou naději a důvěru! V tomto ohledu zdůraznil i svou vlastní důvěru v Boží zaslíbení: "Máme dobré vyhlídky do budoucna. Čerpáme je z věrnosti většiny Božího lidu, z touhy po ryzosti a upřímnosti, ze zájmu o modlitbu a z činorodé křesťanské lásky zejména mezi mládeží. Rostou znovu kněžská i řeholní povolání, spolu s novou misionářskou horlivostí". Pak přešel k otázce styku mezi církví a státní mocí a podotkl: "Církev chce a potřebuje jen spravedlivou svobodu a chce ji, protože má na ni přirozené právo. Žádá ji i pro své syny a pro všechny lidi jménem nezadatelných práv člověka, jeho důstojnosti, Božího povolání, jež se uskutečňuje v plnosti pravdy a ve výkonu osobní zodpovědnosti, kterou člověku žádná společnost ani stát nemůže upírat". V dalším pak odsoudil zjevné nespravedlnosti a upírání svobody. Definoval též jako záporný zjev politické síly, jež hlásají osvobození od náboženství.

Kanada: Předseda kanadské biskupské konference, mons. Carter vydal poselství k nastávajícímu eucharistickému kongresu ve Filadelfii. Upozorňuje v něm, že ani hospodářské a technické, ani politické proměny nemohou samy o sobě uspokojit lidský hlad po chlebu, míru, svobodě, spravedlnosti a pravdě. K tomuto cíli lze dojít jen **osobním vnitřním obrácením**, jehož zárukou je Kristus v eucharistii, který nás osvobodí od vlastního sobectví. Kongres je vhodnou příležitostí k prohloubení víry v eucharistii, v níž najdeme i sílu k řešení současných problémů v jednotě se všemi ostatními křesťany.

Rakousko: 27. května o svátku Nanebevstoupení Páně rakouský rozhlas vysílal již 500. pořad ze seriálu "Ekumenická liturgie slova", který společně připravili zástupci 13 křesťanských vyznání. V této souvislosti byla též v neděli 23. května uspořádána v budově vídeňského rozhlasu zvláštní ekumenická pobožnost. Uvedený seriál začali vysílat na jaře r. 1968 a o jeho úspěchu svědčí 6 miliónů posluchačů ročně. Pořady je možno poslouchat vždy v neděli a o svátcích od půl 8 do 8 hod. ráno.

Indonésie: Z rozhodnutí generálního představeného kapucínů byla zřízena v této zemi nová řádová provincie. Kapucíni působí v Indonésii pouze 70 let, ale jejich počet zde dosáhl již 200 řeholníků, z nichž polovinu tvoří mladí domorodci. Vzhledem k četným povoláním lze právem předpokládat, že jejich počet se brzy značně zvětší. Uvedené rozhodnutí je též odměnou dosavadní neúnavné práci kapucínských misionářů z holandské, švýcarské, rýnsko-westfálské a jihotyrolské provincie.

Belgie: Biskup z Lutychu, mons. Van Zuylen uveřejnil v diecézním věstníku článek, ve kterém mezi jiným oceňuje pořady vatikánského rozhlasu, poněvadž jsou, podle jeho názoru účinným a blahodárným svazkem s životem universální církve. Z různých pořadů připomíná každodenní mši sv. a růženec, zpravodajství, informační a nožní programy. Zdůrazňuje též: Ve vatikánském rozhlasu máme všichni na dosah ruky cenný zdroj informací o životě celé církve. Měli bychom s ním seznámit i ostatní, zvláště nemocné, kterým může velmi platně přispět k obohacení jejich duchovní kultury a rovněž k tomu, aby spojili své modlitby a utrpení s bolestmi mnoha jiných, kteří žijí osamoceni na celém světě. Vatikánský rozhlas jim všem přináší světlo, útěchu a povzbuzení.

Rakouský klášter Zwettl, nedaleko moravských hranic, se stal ohniskem náboženské obnovy. Slouží skupinám katolíků k prohloubení jejich života víry. Krátce před velikonocemi se tam sjela skupina 26 mladých ve věku 15—22 let na duchovní weekend. Kaplan P. Denk jej nazval: Má cesta. Přednášky ani školení se nekonalo. Hodně se přemýšleno a dumalo, každý se snažil formulovat svou životní cestu, podívat se skutečnosti do tváře a neuzavírat se do sebe při půlhodinkách pravdy. Tajemstvím úspěchu byla spontánní účast všech. P. Denk jim předložil k domyšlení tyto otázky: Který úsek mého dosavadního života byl nejdůležitější? Který úsek bych prožil rád ještě jednou? Který bych naopak nechtěl prožít za žádnou cenu? A proč? Kdo byl tvým nejspolehlivějším průvodcem? A kde stojíš nyní? — Malé skupinky se pak snažily najít společného jmenovatele jednotlivých zkušeností a přiznání. Tak na př. většina se shodovala v názoru, že rodiče jsou jejich nejspolehlivějšími průvodci. 3. skupinky došly k závěru — společnému jmenovateli — že Bůh ovlivnil jejich životní cestu rozhodujícím způsobem. Nebo konfrontace osobního života s některým zastavením křížové cesty a pak to graficky vyjádřit. Nebo meditace na 5 různých obrazů Křížové cesty a pak každá skupina vytvoří svoji modlitbu. Jedna skupina sepsala a předvedla druhým malou hru. Nebo dvouhodinová mše sv. během níž při pozdravení pokoje každý řekne druhému, co se mu na něm líbí a za co je mu vděčný... To už nejsou jen slova, která hýbají, ale příklady, které táhnou! —

K jedné prověrce

Vymaní se Světová rada církví z komunistického područí?

Generální sekretariát ekumenické rady církví byl pověřen úkolem prošetřit otázku pronásledování věřících ve státech vých. Evropy. První zprávu má předložit Ústřednímu výboru Světové rady církví v srpnu tohoto roku. Toto usnesení učinilo Valné shromáždění Světové rady církví v Nairobi (i když některé delegace hlasovaly proti). Podnět k němu dal švýcarský delegát Jacques Rossel, který se ve svém návrhu právem odvolával na Helsinskou smlouvu, kterou tyto státy také podepsaly. Původně švýcarský delegát navrhoval apelovat na SSSR, aby plně respektoval 7. bod Helsinské smlouvy o svobodě myšlení a svědomí a o náboženské svobodě. Návrh byl nejprve plénem přijat, ale pak na zásah ruské delegace vyloučen. Je známo, že ruská delegace — jak ostatně i sám moskevský patriarchát, nejsou pány ve svém domě a musí odmítat ze zásady jakoukoliv kritiku sovětského státu. Nesmí vzbudit před celým světem zdání, ba ani svým mlčením, když se tvrdí, že sovětský občan nemůže svobodně vyznávat svou víru a podle ní žít. Po dalším vyjednávání vznikl pracovní text, ve kterém stálo doslovně: o údajném omezování náboženské svobody v SSSR. Tato formulace však nikoho neuspokojovala s výjimkou Rusů. A proto Jacques Rossel podal druhý návrh, aby církve těch států, které podepsaly Helsinskou smlouvu, provedly důkladnou prověrku, jak je dodržována či omezována náboženská svoboda. Tento návrh byl pak odhlasován valným shromážděním; proti němu byla jen ruská delegace. Tím dostala ekumenická rada pověření přikročit k šetření. Je to poprvé, co se tímto tématem Světová rada církví zabývá. Dosud převládala obava DOTKNOUT se tohoto žhavého železa a ustupovalo se tlaku ruské delegace. Zajímavý je souhlas delegací jiných východoevropských států. Pravděpodobně nejsou zarmouceny, že se v ekumenické radě otevřeně mluví o náboženské diskriminaci a náboženském útlaku v jejich zemích. Někteří z nich dávali v osobních rozhovorech najevo, že by to mohlo ulehčit situaci církví ve východních zemích. A tato naděje má své oprávnění, neboť zkušenost ukazuje, že komunistické vlády nerady stojí na pranýři světového veřejného mínění.

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchýně začala mazat její bolestivé klouby Moravským mazáním, které ji ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi, bolest byla pryč. Řekla mu čím to maže a on udiven řekl: nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domů a mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. L. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo: Vy jste mi pomohl dožít se 84 roků s vašimi tak účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOL-VEN, doporučuji je všem známým — píše krajan Joe Housek Paso Robles, Calif. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě ted'!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnu $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalu, kloubů a lýtek $1.50 (1.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročišťující tabletky z léčivých bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou! Do ČSR pošleme za vás, když pošlete $3.50 na air mail.

LAGUNA — pětivitaminový krém s velkou dávkou pravého E vitamínu, krášlící, snchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti na mnohé vady pleti nemastný na den za $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA — (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, vyživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nové formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě ted'!

European Drugs, Břet. Jelinek, PH.M., Dpt. 6, Box 327,
Laguna Beach, Cal. 92652

TISKOVÁ SLUŽBA SVU
1107 Hillyer Street, Fairfax, Va. 22030, USA

PŘÍSPĚVEK ČECHŮ A SLOVÁKŮ AMERICE

Čs. společnost pro vědy a umění v Americe (SVU) uspořádá svůj VIII. sjezd v rámci amerických oslav 200. výročí založení USA. Sjezd se koná ve dnech 12. až 15. srpna 1976 na universitě Georgetown ve Washingtoně a jeho heslem bude "Příspěvek Čechů a Slováků Americe".

SVU byla založena roku 1961 jako neopolitická organizace všech zájemců o Československo a jejím hlavním úkolem i šíření znalostí o české a slovenské kultuře, vědě a umění. Dnes má 17 místních skupin ve všech větších amerických a kanadských městech, dále v západní Evropě včetně Anglie a v Austrálii. Na 70 procent členů žije na severoamerickém kontinentě, ostatní jsou rozseti po celém světě.

VIII. sjezd SVU bude zahájen ve čtvrtek 12. srpna registrací všech účastníků a hostí. Dopoledne se koná valné shromáždění, na němž bude hodnocena dosavadní a plánovaná činnost a zvoleno nové předsednictvo a členové výboru. Nominační komise navrhuje, aby předsedou zůstal dr. Miloslav Rechcigl z Washingtonu a aby místopředsedy byli zvoleni: dr. Alexej Bořkovec z Washingtonu, ing. Ján Gavora z Ottawy, dr. Miloš Šebor z Richmondu, Ky., dr. Josef Škvorecký z Toronta v Kanadě a dr. Ernest Štrunc z Washingtonu. Generálním tajemníkem SVU má zůstat dr. Hanuš Lexa z New Yorku, pokladníkem dr. Frank Meissner z Washingtonu a vedoucím redaktorem "Proměn" dr. Jiří Škvor z Montrealu v Kanadě. Ve čtvrtek odpoledne je na pořadu diskuse o úkolech a činnosti místních skupin, kterou povede místopředseda společnosti ing. Ján Gavora. Zástupci jednotlivých skupin a vedení SVU budou diskutovat o tom, co SVU v místním měřítku dělá a jak by mohla svou činnost zlepšit. Ve čtvrtek ve večerních hodinách bude recepce pro účastníky sjezdu v budově amerického senátu.

Poté bude společná prohlídka výstavy v Jeffersonově budově Knihovny amerického Kongresu "Češi a Slováci ve Spojených státech". Tato výstava je ve Washingtoně otevřena celé léto a byla uspořádána k 200. výročí USA z podnětu SVU.

V pátek budou na VIII. sjezdu SVU přednášky a symposia z různých vědeckých oborů se zvláštním zaměřením na americké jubileum a podíl Čechů a Slováků na budování Severní Ameriky. Jedna část přednášek je věnována prominentním Američanům čs. původu, jiná čs. přistěhovalcům a jejich uplatnění v různých sektorech americké společnosti. V pátek večer hraje pro účastníky sjezdu dechový orchestr americké armády na schodech amerického Kapitolu. Vojenští hudebníci budou hrát především skladby čs. skladatelů.

V sobotu 14. srpna dopoledne je na pořadu mimořádné plenární shromáždění SVU za účasti různých spolkových delegací a hostí pod heslem "SVU zdraví USA k jejich 200. výročí založení!" Na tomto slavnostním zasedání sjezdu SVU budou přítomným představeni vedoucí představitelé všech hlavních organizací Američanů čs. původu včetně Čs. národní rady americké, Čs. národního sdružení v Kanadě, Slovenského Sokola v Americe, Americké obce sokolské, ČSA a jiných. Při této příležitosti udělí SVU své jubilejní ceny významným americkým a kanadským představitelům čs. původu.

V sobotu odpoledne se bude pokračovat v přednáškách. Předně to bude symposium na námět "Čs. ethnické organizace v Severní Americe". O jednotlivých organizacích budou přednášet odborníci, které tyto organizace na sjezd vyšlou. Dále bude na pořadu mezinárodní symposium o Františku Palackém (k jeho letošnímu jubileu) za účasti vědců z USA, Evropy a Japonska. Dále se bude přednášet o Pražském linguistickém kroužku. Kromě toho v sobotu večer je na pořadu sjezdu recepce a banket v moderním washingtonském hotelu "L'Enfant Plaza" a tam se koná také jubilejní sjezd SVU.

V neděli dopoledne jsou další přednášky z oboru historie, ethnických studií a společenských věd. V neděli budou zasedat odborné sekce, jako je historická a žurnalistická; sejdou se muzikologové, ekonomové, odborníci pro bibliografii a jiné odborné kategorie SVU. Zasedat budou také různé nové sbory SVU.

Předpokládá se, že starosta města Washingtonu vyhlásí sobotu 14. srpna za Československý den hlavního města USA. Počítá se také s případnou účastí nového washingtonského kardinála, arcibiskupa Williama Bauma a s příležitostným prohlášením Bílého domu.

Přihlášky na sjezd a ubytování vyřizuje: Mrs. Anna Paltus, Melbourne House, 3115 16th Street, N.W., Washington, D.C. 20036.

Informace, program sjezdu a jiné podrobnosti pošle na požádání: Mrs. Emilia Rovo, 6612 Tulip Hill Terrace, Washington, D.C., 20016. — Telefon: 301-229-6315.

F. K. Pious, Jr.:

KOMUNISMUS A DEMOKRACIE SE NEMÍSÍ

Mohl by komunismus vládnout v některé západoevropské zemi takovým způsobem, aby zůstala západoevropskou? Mohl by se dělit o vládní moc s jinými, konservativnějšími stranami a politiky? A ještě důležitější věc, mohl by se úspěšně začlenit do struktury tradičních hodnot jako jsou soukromé vlastnictví, politická demokracie, pluralismus a náboženská svoboda?

Takové a podobné otázky si dnes kladou mnozí političtí analysté. Jeden z nich si je však nekladl; Luboš G. Hejl, nový děkan studentů na slavné vysoké obchodní škole Chicagské university, myslí, že na tyto otázky poznal pravou odpověď už před 30. roky ve svém rodném Československu.

Říká, že všechny odpovědi jsou negativní: z československé zkušenosti je zřejmé, že komunismus se nemůže mísit s demokratickými institucemi.

Po konci druhé světové války v roce 1945 Čechoslováci se sami rozhodli pro komunismus, řekl Hejl, vynasnažili se integrovat to nejlepší z marxistických idejí do západních tradic, a ačkoliv měli ty nejlepší úmysly, skončili žalostně jako sovětský satelit. Komunismus se Čechoslovákům nepodařil, protože jeho dychtění po centralisované ekonomické a politické moci je v zásadním rozporu se základními idejemi moderní západní civilisace; s osobní svobodou, soukromým vlastnictvím a demokracií. Tento rozpor byl pro Československo zejména palčivý, protože Československo se jevilo jako dokonalý kandidát na vzorný marxistický stát.

"Společnost byla v Československu vysoce vyvinutá politicky a i ekonomicky," řekl Hejl. "Po pohromách třicátých a čtyřicátých let — po velké hospodářské krizi, mnichovské zradě a válce — československé obyvatelstvo bylo přístupno idejím o potřebě provedení podstatných změn, a zčásti si samo vevolilo socialistický způsob, v domnění, že tyto změny budou omezeny na hospodářský obor."

Hejl, 48letý, syn pražského bankovního úředníka, povoláním národohospodář, sice nikdy nebyl komunistou, avšak přiznává, že jeho spoluobčané se upřímně snažili o založení — jak doufali — umírněného dělnického státu. Řekl, že se tak stalo pouze v Československu a v Jugoslávii; všude jinde byly komunistické režimy obyvatelstvu vnuceny.

(**Pozn. redakce:** Protože překládáme z angl. originálu, nevíme, do jaké míry američtí novináři překroutili Hejlovy výpovědi. Obyvatelé Československa se nikdy pro komunismus nerozhodli, zvláště pak ne v roce 1945. Pravdou je jen to, že po zkušenostech se západními demokraciemi z r. 1938, president dr. E. Beneš — ať už sám či donucen okolnostmi — se přiklonil během války k myšlence přiklonit se více k Sovětskému svazu v naději na samostatnou cestu Československa k sociálnímu reformismu. Ať už z jakýchkoliv důvodů — neprohlédl šalebnost Moskvy ani když mu nadiktovala ustavení Národní fronty s komunistickým předsedou vlády, v čemž byl zárodek únorové tragédie z r. 1948. Ani v posledních tak zvaně svobodných volbách r. 1946 — se všemi volebními podvody se komunistům nepodařilo získat většinu, a proto je nesprávné tvrdit, že lid Československa se rozhodl pro komunismus.) —

Hejl pak pokračoval: "První znárodnění v říjnu 1945 byla přijata obyvatelstvem více méně s uspokojením. Zemědělské reformy, při kterých byly rozsáhlé pozemky rozděleny malým rolníkům, byly přijaty stejně příznivě. Tehdy se dostalo československému lidu takového socialismu, jaký si přál; jeho nadšení pro další socialistické pokusnictví však záhy zchladlo. Větší průmyslové podniky byly sice znárodněny, avšak jen málo voličů si přálo, aby bylo stejně naloženo i s podniky malých obchodníků. Po rozdělení pozemků každý farmář vlastnil zemědělskou půdu, avšak žádný z nich netoužil po kolektivisaci komunistického způsobu.

Problémem bylo, že komunisté se už nechtěli vzdát vlády. Když měli v rukou úplnou politickou kontrolu, začali plánovat nové, dalekosáhlejší formy znárodňování a úplnější soustředění moci. Československý lid se toho zhrozil a na povrch vyšel jeho základní konservatismus, který doutnal pod nedávno nabytým nátěrem socialistického nadšení.

Když se v tisku a v parlamentu začalo vážně mluvit o změnách ve vedení po volbách, ohlášených na rok 1948, komunisté začali mít strach. Volbami by téměř jistě určitý počet komunistů býval ztratil vládní funkce, a také by asi bývalo nedošlo ke změnám, jež komunisté měli naplánovány. Proto komunistická strana reagovala svým známým způsobem.

"Parlament byl ještě poměrně demokratický," řekl Hejl, "a svobodný tisk fungoval dost dobře, avšak v únoru 1948 dělnici, vedení komunisty, zkonfiskovali tiskárny nekomunistických novin."

Tak byl zahájen státní převrat; ostatek dramatu pak už rychle následoval.

* * *

Dnes, po 30 letech, vládnou v Československu stejní politikové nebo jejich ideologičtí nástupci. Režim je policejní, násilnický a nikoli diktaturou proletariátu, nýbrž spíše je "diktaturou nad proletariátem". Hejl tvrdí, že diktatura stejného typu je nevyhnutelnou reakcí proti strachu komunistů, aby neztratili uchvácenou moc, získanou podvodem a násilím v zemích s dlouhými dějinami demokratických a pluralistických institucí.

Československo také skončilo v levicové diktatuře ze zeměpisných důvodů. Rusové byli hned vedle a nikdy by se nesmířili s něčím jiným, kdyby se jim nepodařil první pokus, utvořit ze země "dělnický stát".

"Druhý pokus téže povahy se udál v Chile za Salvadora Allendeho v letech 1970—1973," pokračoval pak Hejl. "Opět se ukázala značná nestálost režimu, která však skončila v pravicové diktatuře. Podobnost obou případů, Československa a Chile, je do očí bijící. V jedné zemi si to vyžádalo 33 měsíců, druhé 34. — a pro blízkost sovětských hranic je tam komunismus dodnes — ale jen násilnickou okupací z r. 1968!

Mohla by se Itálie změnit v druhé Československo či v druhou Chile? Hejl o tom říká toto: "Italští komunisté vyvracejí obavy tohoto druhu tvrzením, že se změnili, že jsou nyní opravdovými marxisty či demokraty, že věří v pluralistické země a v demokratické soutěžení několika politických stran atd. Problémem však je, že se mýlí, myslí-li, že politický pluralismus může přetrvat obrovské přeměny společnosti podle marxistického vzoru. Právě v době plného soustředění hospodářské moci nejvíce hrozí nebezpečí úplného zotročení lidu, včetně dělnické třídy."

Jakmile by dostal komunismus v některé zemi "lidskou tvář", přestává být komunismem, a to Moskva — řekněme třeba prozatím — ještě nemůže připustit, protože dobře ví, že v tom okamžiku by se její imperium zhroutilo i v samotných Sovětech.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMÁK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8719

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
sílkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

DOPISY našich čtenářů

CHICAGO, ILL.

Ctěná redakce a milí čtenáři!

"Zaplať Pán Bůh, že nejsem redaktorem", řekla jsem si, když tak probírám ty jeho starosti. I kdyby měl moudrost Salamouna, není možná plouti tou svou lodičkou hladinou různých názorů, aby nikde nenarazil. Kolik hlav — tolik různých chutí — jak tedy vyhovět všem? Ten chce sport, ten politiku, ženské romány, více dopisů atd. Není možno zvětšit formát časopisu — vydání je tak velké, že jistě vydavatelství nemusí mít starost, na kterou banku ten "výtěžek" uložit — spíš je to, jak se říkalo: "nula od nuly pojde". Staré čtenářky si libují, že si mohou přečíst evangelium, i když do kostela nemohou a i když české slovo skoro už neslyší. Mladší zas třeba řeknou — to že slyší v kostele — nač tedy zabírat stránky? Ten má rád dopisy poučné — od ženských zas slyšet: to že se má nechat mužům — pro ně jen tak něco lehčího — jen tak po domácku pobesedovat. A tak redakce dle možnosti snaží se vyhovět všem. Články dr. Bensona, Netika, Orlického atd., jsou vždy hodny zapamatování. Má-li zůstat anglická část? Myslím, že ano — mnohé důvody pro to jak vysvětlil otec Vít, dokazuji tu potřebu.

Ráda jsem uviděla dopis pí. Burák s její něknou básničkou "Louky". Také u nás byl takový dlouhý pruh těch luk, ale teď je to předěláno na lány obilí. Mně také bych hledala ty pěšinky, kudy jsem naposled před 28 letmi šla — a tak jsem spokojena, že mi bylo dopřáno vidět starý domov po 37. letech v Americe, a rozloučení bylo asi to poslední. Každým rokem stu krajanů jede navštívit starou vlast, obdivují ten pokrok tam, který mnozí přičítají tamnímu režimu. Zapomínají, že po tak dlouhých letech jsou tu poměry všude jiné. Pokrok jde světem. Obdivují, že tam mají i dělníci auta. Většinou tam dělají manželé oba, a nevlastní v Americe auta ti "vykořisťovaní" dělníci už desítky let? Ba i ti "utlačovaní" černoši, třeba na relief — mají auta. Zde sice nestaví si lidé "chaty" — ale i ti dělníci vlastní domky — většinou dost pohodlné, že nemusí "jezdit k vodě" a "vekejšn" si upraví dle chuti. Za to závideníhodné bezplatné léčení tam přisuzují mnozí kredit nejprávem komunistům — ač dřívější vláda na tom pracovala dlouhý čas (taková velká věc se nedá "sfouknout" za 2 měsíce); nový režim přišel k hotovému a každý si na to musí také platit. A když se pomyslí — přidat těch 28 let vlády staré republice — kde by ten pokrok ve svobodě byl jistě ještě větší! Pamatujete, když jsme viděli v divadle "Praga" ty české filmy a ty záběry z první republiky, kde jsme obdivovali jak ukázky — tak nové instituce, ozdravovny pro děti v horách atd. A to bylo po první válce! Teď turisté budou obdivovat zámky, katedrály, staré kostely, mosty — což vše bylo postaveno před mnoha sty lety, kdy lid nebyl ještě tak "osvícen" jako teď. Přitahuje to turisty více, než třeba nejmodernější kravírny a vláda má z toho pěkný zisk. Proto také ty historické kostely opravuje. Kdo by se tam jezdil dívat na zříceniny. Komunisté nejsou hloupí, a nechtějí před světem vypadat jako barbaři!

Pozdrav všem čtoucím a dopisujícím. (Strýček Karel už vyjel s jeho tragačem, aby včas dorazil do Michigan, kde tetinka Vašíčková bude oslavovat "devadesátku".)

Zdař Bůh!

Čtenářka z Kalifornie

Že se dopis tak prodloužil, přikládám 2 dol. na inkoust.

SYDNEY, AUSTRÁLIE:

Důstojní pánové!

Ve Vašem čísle, Hlas Národa" ze dne 10. 1. 1976 v Církevních zprávách je uvedeno, že vrchní autority Mezinárodní Modré Armády, Paní Marie Fatimské se rozhodly pro podání petice papeži Pavlu, aby zasvětil Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Vyrůstal jsem v ČSR, během války část mojí rodiny byla vyvražděna nacisty, včetně jednoho z mojích rodičů. Další část byla likvidována komunisty. Během války mne chtěli nacisté popravit pro odbojovou činnost. Uprchl jsem a pak bojoval se zbraní v ruce proti okupantům. Po válce jsem byl v nemilosti u komunistů, neb jsem se neskrýval s tím, že kdo v Boha nevěří, není spravedlivý, a co není spravedlivého, není dobré. Můj největší učitel byl náš historik Pekař.

Snad nejsem správný křesťan, nebo lépe řečeno katolík protože uznávám a cením všechny dobré lidi bez rozdílu barvy, pleti či vyznání. Ať jsou to křesťané, nebo buddhisté, mohamedáni či židé, za všechny ty, kdo věří v Boha a činí dobro tomu druhým každý den se modlím k Bohu a prosím ho, aby dal lidem milost, aby se zlí napravili, nemocní uzdravili a všem lidem dobrým, aby Bůh požehnal.

Ve válce bojoval jsem proti nacistům, ale bez nenávisti v srdci. Zajatce jsem se snažil chránit jak bylo v mých silách, neb jsem se necítil býti nikomu soudcem. Snad mě to uvěříte, ale nenávist, o níž se tolik píše a projevuje v tak zvaných "kulturních" pořadech zdejší televize, jsem díky Bohu nikdy nepoznal, ani když mě vyvraždili rodinu. Jen jsem cítil bolest a lítost. Nepoznal jsem závist snad proto, že jsem se vždy dovedl dosti služně uživit, ať doma, neb kdekoliv jinde. Ve všech okolnostech jsem se nikdy necítil být sám, neb věřím že Bůh mně je mým druhým existenčním já.

Jednou v lednu t.r. po návštěvě přátel a v situaci, jež v mé adoptivní vlasti se už příliš nelišila od čs. úvodu do roku 1948, jsem se cítil velmi duševně deprimován. Po modlitbě jsem si myslel: Bože, proč to všechno bezpráví, ať už z řad vládnoucích privilegovaných kruhů na naší straně, nebo na východní straně. Proč jedni připravují cestu atheismu, aniž myslí na to, že sami budou mezi prvními obětmi? Proč má být Rusko zničeno, když tolik miliónů nevinných Rusů bylo mučeno po tolik let pod Khazarskou zlovůlí? (Proč má zahynout tolik lidí zde, kteří jsou dobří v srdci? Kéž bych tak mohl vidět do budoucnosti, co se stane: zda dobro zvítězí nad zlem a víra v Boha nebude ničena! Usnul jsem. Měl jsem zvláštní sen, tak živý, že ho stále vidím před očima. Viděl jsem zeměkv globus, jako bych viděl svět někde z dálky ve vesmíru. Celý se potáhl černými mraky, jež houstly a stala se z něho temná koule, kde prosvítaly jen obrysy kontinentů. Najednou uprostřed těchto černých mraků začal svítit krásný zlatý kříž. Vrhal paprsky na všechny strany a jak svítil, mraky se od něho začaly měnit na bílé. Kříž byl jako slunce. Vyhnal svojí září mraky a vše bylo zelené a krásné. Byly vidět kontinenty a kříž svítil tak, že se mi zdálo, jako bych cítil strašnou radost a dobro i klid v duši. V tom jsem se vzbudil, ale stále jsem viděl ten kříž i přesné místo, kde se objevil a svítil. Vstal jsem, otevřel atlas kontinentů, bez označení měst, či hranic, a přesně jsem zakreslil kříž černou tužkou tam, kde jsem ho viděl. Kdykoliv si na to vzpomenu, tak jej tam vidím.

Ráno jsem vstal a první jsem šel zkontrolovat, kde ten kříž přesně byl. Podle rovnoběžek a poledníků, střed ramen kříže po porovnání s mapou přesně procházel městem Omsk na Sibiři. Napadlo mne: snad tam bude konec bezbožství, a odtud přijde nakonec světlo. Byl to katolický kříž: prostý nikoliv dvojramenný, pravoslavný. Tedy opravdu křesťanský, bez vlivu jiných úprav.

Nemíním ze sebe dělat ani jasnovidce, ani věštce. Byl to pouze sen, ale prosím vás: je-li to ve vaší moci, modlete se i vy, věřící čtenáři Hlasu národa, aby se návrh Modré Armády Panny Marie uskutečnil. Snad i vy tak můžete přispět k uskutečnění přímluvou u svatého Otce, aby zasvětil Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, a temné síly ztratily moc nad tímto národem, který tolik vytrpěl, a nad naší vlastí. Světlo křesťanské víry a morálky pak zasvítí nad naší planetou jak jsem to symbolicky viděl ve snu v sluneční záři v podobě bílého kříže, který nakonec jediný je schopen zahnat dnešní temnoty zla ve světě.

Bůh vám všem, drazí krajané, žehnej!

V Boha věřící exulant z Austrálie.

ČESKOSLOVENSKO:

Milá Jaruško,

doufám, že jsi dostala můj poslední dopis, ve kterém Ti píši, jak před rokem zrovna v tuhle dobu jsem se už těšila, že Tě zase po tolika letech odloučení uvidím. Škoda jen, že potom při tom našem sledání, jak jsem hned při uvítání řekla a znovu několikrát psala, nebyla Tvoje maminka, má zlatá starší sestra, která před třemi léty zemřela a která se té radosti nedočkala.

Vím, že máš práce nad hlavu — domácnost, zaměstnání a vychovávání drahé ratolesti, letos už prvním rokem školačky Aničky, která nás všechny loňského roku mile překvapila, jak pěkně mluví česky. Máš na tom jistě největší zásluhu Ty, i když jsi říkala, že Jiří na to dbá též.

I když máš toho času málo, prosím Tě, abys po přečtení dnešního mého dopisu, mi odepsala a aspoň trochu mě objasnila věc, o které píši. Předevčírem jsem totiž byla u své sestřenice Marty v S. a ta mi dala přečíst článek z českých novin, vycházejících v Americe, které se jmenují Věk rozumu. Článek přinesl do práce, kde dělá ženatý syn sestřenice Marty (vzpomínáš si na něj, potkala jsi se sním u nás) zaměstnanec, jehož dcera vyemigrovala do Ameriky po roce 1938 a dělá tam někde u vás v Chicagu. Všichni jsme nad tím článkem byli smutní, všichni jsme nad ním kroutili hlavou a věř mi, že tomu pořád nemůžeme rozumět a z hlavy nám to nejde.

V tom článku se píše, že v budově školy T. G. Masaryka (není tam ale napsáno, kde ta škola je), byl promítán film o Spartakiádě. Byla prý tam spousta lidí. Dokonce velká síň té školy byla úplně nabita obecenstvem, které mělo velikou radost, když ve filmu viděla českou a slovenskou mládež plnou radosti a spokojenosti nad pokrokem celé dnešní čsl. republiky.

"Vzácnými" (ty uvozovky jsem tam udělala já, ty v původním článku nebyly a to mě právě mrzelo) hosty, které přivítal předseda Konvalinka, byli dr. Štefan Šarnovský, zástupce čsl. velvyslance ve Washingtonu a Jaroslav Kudrna, vedoucí čsl. aerolinií na středozápadě Spojených států, kteří vyslovili přání, aby přátelství mezi ČSSR a USA nabývalo pořád více a více porozumění. Redaktor V. Čejka mluvil o nějaké výpravě, která přijede sem k nám v červenci a doporučoval přítomným, aby založili kroužek přátel USA s ČSSR (ty dvě "S" v tom názvu naší republiky nemám taky ráda), který by prostředkoval vyřizování vzájemných kulturních skupin z Ameriky a dnešního Československa. O založení takového kroužku mělo prý ihned zájem 80 krajanů. Ještě je tam jmenován nějaký pan Anton Dragoun, Gustav Kašpar a Eda Janda. Neslyšela jsi o někom z nich, nevíš, co je to za lidi?

Druhý den po přečtení toho článku jsem šla na hřbitov a u hrobu Tvé maminky jsem se nejdříve pomodlila a pak se slzami v očích jsem si ji postěžovala: "Aninko, vždyť i tam za tou velkou louží u té Tvojí Jarušky, jsou dosud lidé, kteří si bláhově myslí, že se nám tady za komunismu daří dobře. Jaruška, když byla vloni tady, mi říkala, že na nás v Americe nejen myslí, ale že se za nás hlavně modlí, abychom zase měli svobodu a že využívají každé příležitosti, aby Američany informovali o pravém stavu věcí u nás. A najednou čte černé na bílém, že skupina lidí a podle jmen lidí českého původu si všechno, co se u nás děje, pochvaluje a ke všemu si zve mezi sebe lidi z čsl. vyslanectví. — A to dokonce po roce 1968, kdy celý svět byl svědkem nespravedlnosti, která byla na naší vlasti spáchána."

Když jsem se s Tvou mrtvou maminkou rozdělila o své myšlenky, šlo se mi domů sice smutně, ale nějak jistěji. Nabýval jsem opět vnitřního přesvědčení a síly, že dobro jednoho dne přece zase zvítězí. Vidím však, že to dá "fušku", jak nám říkával za války z Londýna nebožtík Jan Masaryk.

A proto milá Jaruško, nezbývá nám nic jiného, než abychom se lépe a upřímněji modlili jedni za druhé, my za vás a vy za nás. A Tobě, děvečko drahá, ať vždy přijde Duch svatý na pomoc, když lidem vysvětluješ, jak to u nás vypadá; aby správně pochopili, co jim povídáš. A víš, co mě snad v tom článku nejvíce zabolelo, že se to všechno dělo ve škole, která nese jméno našeho prvního presidenta Tomáše Garigue Masaryka, který v životě nikdy nelhal a jehož sochy za války strhávali Němci a jehož myšlenky zase po válce nebyly vhod komunistům. Věř mi však, že heslo, "pravda zvítězí", které dal "vepsat" na presidentskou vlajku naší první republiky se uskuteční. Zatím se mějte všichni dobře, hlavně buďte hodně zdrávi. Prázdniny hezky užijte, a na tu malou dej pozor, hlavně když jste u vody. Pán Bůh vás všechny opatruj! Brzy piš!

Tvoje teta z Čech

□

Milá neteři Jaruško,

děkujeme Vám, že jste nám pro naše čtenáře poslala k otištění dopis Vaší drahé tety z Čech. K Vašim i jejím modlitbám připojujeme upřímné naše, s pevnou vírou, že "v Čechách zas nastane bílý den a plno růží kolem", jak píše básník Jan Neruda.

Redakce

SAN ANTONIO, FLORIDA

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Hladinu veřejného mínění opět rozbouřilo odhalení ničemné skutečnosti, že předseda Administration Committee, kongresman a representant Domu zástupců Wayne Hays, byl obviněn z nečestného činu. Toto odhalení rozbouřilo zvláště ty, kteří často těžkou prací musejí vydělávati a platiti daně, z nichž žijí i ti naši málo representační representanti.

Pan kongresman Wayne Hays, který v kongrese zastupuje stát Ohio, je 65 roků stár. Je ženat a jeho manželce je 35 roků. Ovšem, to mu nestačilo ku spokojenému životu, a proto, aby si zpříjemnil léta svého stáří, opatřil si ještě milenku Elizabeth Ray. Milenka byla odměna za svou milostnou péči o pana kongresmana pěkným místečkem sekretářky v Ethics Committee s platem 14.000 dolarů za rok.

Když člověk čte tyo zprávy, dělá se mu špatně od žaludku. Jak si to podobní pánové představují? Což jim nestačí jejich plat 42.500 dolarů? Proč ještě museji poplatníci vydržovat jejich milenky? Každý jen trochu slušný politik bude za daných okolností resignovat. Přes 28 kongresmanů písemně vyzvalo "Ethics Committee", aby podrobně vyšetřilo tento skandál a kongresman demokrat Romano L. Mazzoli vyzval demokrata kongresmana Wayne Hayse, aby resignoval ze své funkce. V každé jiné zemi, vyjma Ameriky, by podobný kongresman či senátor musel okamžitě resignovati, jak ukázaly případy v Anglii a Západním Německu. Ovšem zde v Americe se najdou vždy zachránci a obhájci.

Pozoruhodný a k přemýšlení nutící proslov měla první dáma Ameriky, manželka pana presidenta Forda, která řekla tiskovému sekretáři Bílého Domu, že pan kongresman Wayne Hays je a "fine gentlemen" a přítel její rodiny. Náš úsudek o tomto prohlášení bude pro první dámu Ameriky zdrcující. Je smutnou skutečností, že to není případ první a — jak prohlásila Elizabeth Ray — ani poslední.

Podívejme se do nedávné minulosti, kdy Amerikou otřásal případ bývalého presidenta Nixona v té smutné tragédii "Watergate". Tato tragédie stála americké poplatníky miliony dolarů. Byla to ujma nejen finanční, ale hlavně ten obraz skutečnosti, co je vše možné v Americe, otřásl důvěrou v Ameriku v celém světě. Jen pánové v Kremlu si mnuli ruce. Dalším případem byl případ pana kongresmana Wilbura Millse a jeho milostnice Fanny Foxe. Tento notorický alkoholik byl po dlouhou dobu léčen na státní útraty v té nejlepší nemocnici.

Jaká bude budoucnost Ameriky, když máme v kongresu lidi druhu pana Hayse? Je zajímavé, že si tito pánové nevšimnou, jak toho všeho zneužívá Moskva! Kdyby si přečetli komunistické časopisy, které přímo hýří v superlativech nad těmito smutnými skutečnostmi, musili by se zastydět! Podobné věci se mohou prý státi jen v zemích kapitalismu, imperialismu, kde pracující člověk musí vydělávati též pro milenky představitelů! Co tomu říká prostý americký člověk? Tyto činy pánů představitelů musí prostého dělníka přivésti k tomu, aby "zúčtoval" s kapitalismem, imperialismem a bojoval za socialistický zítřek! Tak si vzpomínám na prohlášení Chruščova, když při své návštěvě Ameriky, zde na americké půdě prohlásil: "My vás pohřbíme!" Věřte, milí čtenáři, že se Moskva nemusí namáhat, aby nás pohřbila, někteří naši představitelé se už o to starají. Jak může prostého amerického člověka těšiti práce, když vidí, že výsledky jeho přičinlivosti jdou do kapes ženštin pochybné pověsti.

Mluvil jsem s několika lidmi, kteří pobírají podporu v nezaměstnanosti. Jejich odpověď na mou otázku, proč si ještě nesehnali práci, byla taková, že jsem neměl odpovědi. Na koho se máme dřít? Na tu vládu, která jen a jen rozdává, či na ty pány ve Washingtonu, aby si oslazovali s milenkami život? Před volbami měli slibů plné huby, a dnes vidíme, oč jim vlastně šlo.

Tu, milí čtenáři, při psaní těchto řádků musím si vzpomenout na mou manželku, která pracuje v prádelně při sto stupňů tepla. Ze své hubené mzdy musí odváděti daň, aby si někdo mohl oslazovati život.

Co proti tomu dělati, je otázka, kterou si musí každý z nás položiti, zvláště v tomto roce. Přijdou volby a tu je povinností nás, občanů Ameriky, si dobře promysliti než odevzdáme hlas člověku, který nás má representovati v kongresu, senátu a ve všech veřejných úřadech. Nekoukejme na stranickou příslušnost, nic nedejme na jejich sladké řeči, ale hleďme na charakter a schopnosti člověka, který se uchází o naše hlasy. Do úřadu presidenta, kongresmana a senátora musí býti zvolen člověk, který má zájem o budoucnost Ameriky a o budoucnost svobodného světa!

Vážená redakce, milí čtenáři, končím moji úvahu, prosím o modlitby za staré a nemocné. Modleme se, aby se všem americkým občanům v příštích volbách ukázal pravý obraz skutečnosti. Všechny vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek

Dr. Ludvík Němec:

DR. FRANTIŠEK HRADIL SEDMDESÁTNÍKEM

Dne 15. června 1976 se dožil Dr. František Hrdil své sedmdesátky. Jeho životní osudy a dílo jsou příliš významné, takže není možno přejíti toto jubileum mlčením. Poněvadž ing. Vladimír Richter napsal o Hradilovi již v r. 1966 dlouhé pojednání s titulkem "Bratru Dr. Františku Hradilovi k šedesátce" (Katolík 7. a 29. července, já se zde pokusím o přeníž vyličil rodinné kořeny oslavence; já se zde pokusím o přehledný jeho profil, z kterého bychom mohli vidět, jak jeho život, myšlení a jednání pramenilo z katolicismu, pro který vždy bojoval a z jehož duchovního dědictví žije doposud.

Narodil se v rolnické, raději zámožné rodině, otce Antonína Hradila a matky Františky, rozené Borovičkové, v Soběchlebích u Lipníku na Bečvou v Záhoří na Hané. Vlivem skutečnosti, že z několika okolních far vyšlo asi 30 kněží, včetně biskupa olomouckého, Msgr. dr. Zely, dr. Bohumila Zlámala, bývv. děkana Cyrilometodějské fakulty v Olomouci a jiných, měl se státi mladý Hradil také "panáčkem". Na radu pana děkana, Františka Kadlece, byl dán František na studie. Už r. 1918 jest přijat na státní reálku v Lipníku nad Bečvou, odkud odchází však už následujícího roku 1919 na arcibiskupské gymnasium v Kroměříži, kde setrvává až do roku 1925. Strohý studentský život v chlapeckém semináři se vcelku zamlouval mladému Hradilovi, který zladil tuto disciplínu s velkou chtivostí po učení. Svůj celý, i když spoutaný život v ústavě bral jako nutnost k jeho duchovnímu souladu a možnosti dobrého vzdělání. Ústav měl mnoho učených profesorů-kněží a tak dobrá výchova a dobré vzdělání bylo každému téměř zaručeno, kdo této možnosti využil. Každý talent mohl zde vyniknouti a Hradil byl dosti ctižádostivý, takže brzy vyzrál v sebevědomého mladého intelektuála. Jeho úsilí po vyniknutí vedly ho brzy k velké veřejné činnosti, což později bylo mu vytýkáno jako porušení ústavních pravidel. Tak už v prvních prázdninách jeho gymnasiálního studia byl zástupcem vzdělavatele v orelské organisaci ve své rodné farnosti, zúčastňoval se různých zájezdů jako do Mariboru a jinde. Tato čilá veřejná činnost spolu s jeho literárními příspěvky v časopisech se stala příčinou jeho pozdějšího vyloučení z ústavu v r. 1925. Po pravdě je nutno říci, že mladý Hradil se stal trochu svobodomyslný a spirituál ústavu dr Vlach se snažil omeziti jeho vliv tím, že Hradila dostal z ústavu. Pod jeho nátlakem mladý Hradil odešel z arcibiskupského gymnasia a dal se zapsati na české klasické gymnasium v Brně, kde maturoval 10. června 1927. Nutno říci také, že tato změna byla doprovázena jakousi duchovní krisí, v důsledku niž jeho povolání, státi se knězem, bylo ohroženo do té míry, že se rozhodl nyní pro světské povolání.

V podzimním semestru 1927—1928 studuje už na Filosofické fakultě Masarykovy University v Brně, kde vypracovává svou seminární práci: "Reckolatinská civilisace a problém sociální spravedlnosti", která si vysloužila pochvaly i některých universitních profesorů. S jejich doporučením se Hradil dal zapsati na Právnickou fakultu, která proslula tehdy hlavně tak zvanou "normativní theorii" v důsledku věhlasnosti některých profesorů, jako Vážný, Baxa, Wayer, Engliš a ostatních.

Hradilův přechod na právnickou fakultu jej sice odtáhl od vědy, ale povzbudil ho více k veřejné činnosti, pro kterou vždy cítil silné volání. Už v roce 1925 začal s heslem: "Katolíci musí vyjíti z katakomb!" ve studentském středoškolském spolku, v Sociálním studentském sdružení (SSS) v Brně a jinde. A pokračoval v účinnosti po celý život. Protikatolická nálada v nové Československé republice, podpořena liberálním hnutím — "Pryč od Říma" — volala po obraně katolíků ve veřejném životě a mladý Hradil se ochotně a oddaně nabídl k této službě a zůstal v ní po celý život.

30. června 1932 byl Hradil promován na doktora veškerého práva a brzy na to se stal statečným obráncem všeho katolického. Byl v popředí skoro všech katolických organizací i v politickém vedení lidové strany na Moravě.

Po složení soudcovských zkoušek vykonával soudní praxi v Brně v letech 1932—34, kterou brzy vyměnil za advokátní praxi v Brně a v Olomouci až do roku 1939. Sem dojížděl z Lipníka nad Bečvou, kde bydlel. 28. září 1935 se oženil se Zdenkou, rozenou Douškovou v Brně u sv. Tomáše, kde ho oddal nejdůstojnější Msgr. kanovník František Světlík.

Hradil byl vždy plně zapražen do veřejné činnosti a vždy v popředí. Jeho láskou byl Orel, kde se vyžíval ideově a sportovně, zatímco politicky se vyžíval v Lidové straně a byl ve zvláštní oblibě u Msgr. Šrámka, který ho zval k častým poradám. Ideově a myšlenkově se vyžíval v různých katolických spolcích ve spolupráci s čsl. biskupy a kněžími. Duchovně se vyžíval ve své časté účasti na duchovních cvičeních a veřejným plněním všech katolických povinností a častým přijímáním svatých svátostí. Jeho věrnost Církvi a Národu byla jeho zvláštní vášní, pro kterou trpěl, bojoval a byl znám.

Tuto věrnost prokázal pak hlavně za německé okupace, kdy za Protektorátu se stal politickým vůdcem českého podzemního hnutí "Stráž Moravy" v Olomouci. Byl prozrazen a jako vůdčí politický činitel pronásledován a držen v různých nacistických kriminálech v letech 1939—1945 — v Breslau, Leipzig, Berlín, kde byl souzen před lidovým soudem (Volksgericht) a odsouzen v r. 1943 k trestu smrti, kterýžto na zákrok jeho přátel ve Švýcarsku byl změněn na trest na doživotní žalář.

Po druhé světové válce (1945) se zase usadil v Lipníku nad Bečvou a později se odstěhoval na podnět Šrámka do Nového Jičína, kde měl velkou advokátní praxi. V letech 1945—1948 byl zase v popředí Lidové strany a Šrámek si brál Hradila vždy na Bílý Kříž v Beskydech, kam dojížděl každý týden na poradní stranické schůzky.

Po komunistickém puči v únoru 1948 uteki do exilu a již v březnu 1948 se stává předsedou uprchlického tábora ve Schwabach u Norimberka v Bavorsku. Zde jsem se s ním v dubnu 1948 sešel, když jsem uprchl z Československa a míval jsem zde každou neděli mše svaté, na které vždy dr. Hradil přivedl skoro celý tábor. Dr. Hradil vytrval ve všech uprchlických táborech v Německu a později v Itálii (Bagnoli, Pagani a jinde), vždy věrný apoštolátu zváti uprchlíky na české bohoslužby. Byl velmi nápomocný ve shánění hmotného zaopatření pro uprchlíky a velmi horlivý v pomoci shánění affidavitů pro emigraci. A i v táborech byl vždy v popředí všech katolických podniků.

V lednu 1950 vyemigroval do Ameriky a usadil se v Denveru, kde doposud žije. Po celou dobu, co je v Americe, se poctivě živil jako tovární dělník a pracoval vždy v noční směně, aby ve dne mohl pokračovati ve svém vzdělání. Od roku 1953

(Pokračování na str. 12.)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

SPORT

Finále československého Poháru

SPARTA—SLOVAN 3:2

Branky: 32. min. Čermák už byl sám na Vencela, ale Ondruš mu ještě míč vypíchnul, ovšem jen k Nevrlému a ten vyrovnal na 1:1. 62. min. Stratil přesně nacentroval a Kotek hlavou vyrovnal na 2:2. 75. min. Čermák narážečkou Urbanovi, ten mu narazil míč zpět a bylo to 3:2 pro Spartu.

12. Ján Čapkovič z přihrávky od Švehlíka. 55. Masný ze sóla od poloviny hřiště. Sparta od začátku útočila, byla rychlejší a důraznější, vytvořila si hlavně více šanci, díky chybám obrany Slovanu a dobré hře svých útočníků. Hráčům Bratislavy ke konci utkání docházely síly, chybovala unavená reprezentační obrana, která po získání mistra Evropy si ještě nestačila pořádně odpočinout. Druhá vyrovnávací branka padla po chybě Gögha a na vítězném gólu Sparty se podepsali Ondruš a Jozef Čapkovič. Za velkého vedra sledovalo zápas 10 tisíc diváků. Rozhodčí Christov udělal jeden nepochopitelný verdikt, když Stratil prošel obranou Slovanu, byl však faulován Joz. Čapkovičem, ale i přesto stačil ještě skórovat, tak zapískal obrácený faul na Joz. Čapkoviče.

Odvetné utkání čs. Poháru v Bratislavě:

SLOVAN—SPARTA 0:1

Branka: 84. min. Od poloviny hřiště prošel mistrovský Stratil, před brankou přesně přihrál nabíhajícímu Čermákovi a ten dal jediný vítězný gól. Sparta vyhrála 16. ročník čs. Poháru opravdu zaslouženě a dokázala, že je pohárovým mužstvem. Vždyť dvakrát vyhrála Středoevropský pohár dvakrát byla ve čtvrtfinále Poháru mistrů a jednou v semifinále Poháru vítězů národních pohárů. Sparta podala nadšený a bojovný výkon. Dokázala využít psychické a fyzické únavy svého soupeře. Výborně chytal Poštůlka, v obraně Kotek, ve středové řadě Kotál a v útoku bojovný Stratil se střelcem Čermákem. Slovan měl velký nápor a šance v prvém poločase, ale brankář Poštůlka a obrana hrály bezchybně.

V hledišti bylo 8 tisíc diváků a utkání dobře řídil rozhodčí Jelinek.

Od podzimu budou reprezentovat Československo v pohárových soutěžích Evropy tyto oddíly:

Pohár mistrů — Baník Ostrava; Pohár vítězů národních pohárů — Sparta Praha; Pohár UEFA — Slavia Praha, Slovan Bratislava; Letní Interpohár — Teplice, Ostrava, Brno, Trnava, Inter a VSS Košice.

Ostrava—Olympionici Brazílie 1:0

Branka: 76. min. — v pokutovém území srazil Ličku kapitán hosti stoper Te'Cao. Penaltu kopal Slaný, ale brankář Ze'Carlos mu ji vyrazil, ovšem jen k jeho nohám a pak dát gól už nebyl problém. Bazaly byly dávno dopředu vyprodány a hodinu před začátkem utkání už téměř obsazeny. Ostravští hráči byli v osobních soubojích důraznější a technicky na stejné úrovni jako Brazilci. Druhý poločas měla Ostrava větší převahu i více šancí, ale chybělo zakončení. Brazilské olympijské mužstvo se probojovalo do Montrealu, vyhrálo turnaj na Panamerických hrách a do Evropy přijelo na zkušenou. Celek tvoří mladí hráči, kteří jsou dosud amatéři. Největší pozornost na sebe upoutal Erivelto, který svojí hrou připomíná slavného Pelého, mimo jiné nosí také dres s číslem 10. Z mistrovského týmu Ostravy se nejvíce líbil mladý obránce Foks, který byl pro Brazilce nepřekonatelný. Rozhodčí Jelinek dal žlutou kartu Te'Caovi za faul na Slaného. S celkovou hrou bylo spokojeno 35 tisíc diváků v hledišti.

★

Interpohár

V letošním ročníku startuje 14 mužstev ze dvanácti zemí v jedenácti skupinách po čtyřech. Vítěz každé skupiny dostane prémii 10 tisíc švýcarských franků.

Zde jsou první výsledky:

III. skupina

SV Teplice—Landskrona (Švédsko) 0:0

IV. skupina

AIK Stockholm (Švédsko)—Baník Ostrava 0:1

V. skupina

Zbrojovka Brno—FC Curych (Švýcarsko) 1:0

VII. skupina

Holback FF (Dánsko)—Inter Bratislava 0:5

XI. skupina

Widzew Lodž (Polsko)—VSS Košice 2:0

★

Utkání o dorosteneckého mistra ČSSR

INTER—BRNO 3:1

Odvetné finále mělo po remíze v Brně 1:1 oboustranně dobrou úroveň. Na vítězství a získání dorosteneckého přeborníka Československa měl největší podíl Brezík. Dal všechny tři góly a od podzimu s ním počítá Inter do svého prvoligového mužstva. Za Brno skóroval Čermák.

SLOVAN—SLAVIA 2:0

Finálové utkání o titul mistra Československa v žákovské kopané. Branky dali Kremsev a Neméth.

★

Kanadský pohár rozlosován

Už v 19. čísle Hlasu národa jsme o tomto psali, ale tehdy ještě nebylo přesně určeno (mimo termínů), v jakých městech se budou hrát jednotlivá utkání.

2. září Kanada—Finsko v Ottawě;

3. září ČSSR—SSSR v Montrealu, Švédsko—USA v Torontu;

5. září ČSSR—Finsko v Torontu, SSSR—Švédsko v Montrealu, Kanada—USA v Montrealu;

7. září SSSR—Finsko v Montrealu, Kanada—Švédsko v Torontu, ČSSR—USA ve Philadelphii;

9. září — SSSR—USA ve Philadelphii, ČSSR—Kanada v Montrealu, Švédsko—Finsko v Winnipegu;

11. září ČSSR—Švédsko v Quebecu, Finsko—USA v Montrealu, Kanada—SSSR v Torontu.

První dvě mužstva se ve finále střetnou 13. září v Torontu a 15. září v Montrealu. Třetí rozhodující utkání by se hrálo 17. září v Montrealu, jestliže nerozhodnou dvě předcházející finálová střetnutí.

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

USA Z DAVIS CUPU

Spojené státy odvolaly po dlouhých desetiletích úspěšné reprezentace své tenisové družstvo ze slavné soutěže o Davisův pohár. Francie a Velká Británie oznámily, že budou příští rok americký tým následovat. O důvodech jsme už psali. Američané, Britové a Francouzi protestují proti zatahování politiky do sportu, přesněji řečeno — proti zneužívání sportu pro nečisté politické cíle. Mexiko a Indie odmítly nastoupit z politických důvodů proti jihoafrickým sportovcům, Sovětský svaz odmítá hrát s Chilany. Je ironií, že chilský tenista Fillol byl na Východě bouřlivě vítán, když v jeho zemi vládla Allendeho vláda; po pádu Allendeho je týž hráč vypískáván a dostává různé hrozby... Prezident Americké tenisové asociace, Stan Malless, řekl, že Spojené státy si jsou vědomy, jakou tragédií je jejich rozhodnutí pro Davis Cup. Vzápětí však vyjádřil také pocit, že v soutěži o Davisův pohár se v současné době dějí mnohem tragičtější věci.

★

NOVÝ ZÉLAND OHROŽUJE OLYMPIJSKOU MYŠLENKU?!

Ve chvíli, kdy píšu tyto řádky, schůzují v Mauritiu ministři černošských zemí Organizace afrických států a vyhrožují, že se černá Afrika nezúčastní montrealských her, pokud se jich zúčastní sportovci z Nového Zélandu. Důvodem je několik zápasů novozélandských ragbistů v Jižní Africe... Miniaturní Nový Zéland může být tedy vyloučen z účasti na olympijských hrách, zatímco skuteční agresoři v dnešním světě diktují, jak se má kdo chovat, kdo kam smí a nesmí. Ze sportu se v naší době stala oblast politického vydírání.

★

ROVNOPRÁVNOST NEBO...?

V minulém čísle Hlasu národa jsme přinesli zprávu o tom, že americká tenistka, Chris Evertová, dala na turnaji ve Wimbledonu kolovat mezi svými kolegyněmi žádost, aby ženy dostávaly od příštího roku ve Wimbledonu stejně vysoké finanční částky jako muži. Evertová pohrozila pořadatelům, že příští rok na turnaj nepřijede, pokud nebude její žádosti vyhověno. Za žádost se oficiálně postavila ženská tenisová asociace. Průkopnicí důsledné emancipace v profesionálním sportu byla Billie Jean Kingová, jiná americká tenistka, která si dokonce nechala udělat umělý potrat, aby nebylo nic na překážku její aktivní činnosti. Kingová se samozřejmě objevila i letos ve Wimbledonu, kde se v rozhovoru pro Washington Post dala mimo jiné slyšet, že má ráda televizi, protože ji dává šanci pokračovat ve veřejné činnosti. Samozřejmě stála Kingová i v pozadí celé letošní "wimbledonské akce". Když nakonec pořadatelé oznámili, že na uvedené požadavky nepřistoupí, vyjádřila Kingová názor, že špičkové hráčky příští rok ve Wimbledonu nenastoupí. Její kolega, výkonný ředitel ženské tenisové asociace, Jerry Diamond, vzápětí vyložil karty na stůl. Jeho asociace zorganizuje v době Wimbledonu pro ženy jiný veliký turnaj v Americe... Zaznamenejme ještě důvody, které přiměly wimbledonské pořadatele, aby odmítly požadavky Amazonek: Ženy hrají pouze na dva vítězné sety, zatímco muži na tři, což přináší maximálně třísetové zápasy u žen a pětisetové u mužů; ženy stráví hrou pouze polovinu času než muži: úroveň hry mužů a žen nesnese srovnání; pro svou nižší úroveň nepřitahuje hra žen tolik diváků, jako hra mužů; v žádných turnajích mimo území Spojených států nedostávají ženy tak vysoké částky peněz, jako ve Wimbledonu...

AUTOBUSOVÝ ZÁJEZD KLUBU DOMOV a MCS DO DWIGHT V NEBRASCE

Milí přátelé,

zveme vás, vaše rodiny a známé co nejsrdečněji na náš prázdninový zájezd, který pořádáme na "Český festival" do městečka Dwight v "české" Nebrasce.

Někteří z vás byli už s námi anebo s jinými zájezdy na "Českém festivalu" v městečku Wilber, které je od Dwight na jih a mají na něj jistě hezké vzpomínky.

Jak vidíte, naši krajané v Nebrasce dosud nejen tyto "České festivaly" každoročně pořádají, ale snaží se na ně pozvati i naše národní skupiny z jiných států.

Při těchto slavnostních příležitostech přísluší z různých států naší krajanské veřejnosti se blíže poznají, zblíží, vymění si své názory. Navázané přátelské osobní styky potom utužují národní uvědomění naší celoamerické krajanské pospolitosti.

S naší výpravou jedou tanečníci a tanečnice Klubu Domov a Moravské kulturní společnosti, jejichž kluby zájezd pořádají, aby tanci předvedenými v krásných národních krojích zpestřili program dwightského "Českého festivalu". Father Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb od sv. Prokopa doprovází náš zájezd, poněvadž byl požádán, aby laskavě přijel a námi a sloužil v roce amerického bicentennia ve Dwight českou mši svatou.

Do Dwight vyjíždíme pohodlným "aircondition" Keeshin busem 23. července v 8:00 hodin večer v pátek od "1st National Bank of Cicero" na Austin Blvd. a Čermákově třídě v Ciceru.

Bus nás doveze do Concordia Teachers College v městečku Seward, vzdáleném 14 mil od Dwight, kde budeme ubytováni.

Naše taneční skupina vystoupí ve Dwight (kam nás zaveze náš bus) na "Českém festivalu" v sobotu večer a v neděli odpoledne.

V neděli dopoledne bude father Vojtěch Vít, O.S.B., sloužit českou mši svatou. V neděli k večeru (po vystoupení naší taneční skupiny) odjedeme domů. Do Cicera k "1st National Bank" přijedeme brzy ráno v pondělí (příjezd záleží na hodině našeho odjezdu z Dwight, kterou zatím přesně nevíme; je docela možné, že budeme doma i o něco dříve).

Cesta i s ubytováním stojí bud':

1. $47.50, chcete-li spát sám (sama) v pokoji;

2. $45.00, budou-li spát v pokoji dva (dvě).

Závazné přihlášky se zálohou $20.00 přijímá: Rose-Ann Pekny, tajemnice MCS, telefon 656-3440. Volejte po šesté hodině večer. Adresa: 1305 So. 61st Ct., Cicero, Ill. 60650.

F. Uhlířová, tajemnice Klubu Domov, telefon 484-2106. Adresa: 1225 So. Cuyler, Berwyn, Ill. 60402.

Těšíme se, že se nám co nejdříve přihlásíte a že se nám společný zájezd do Dwight vydaří.

Moravská kulturní společnost Klub Domov z NSČK

● KOMUNISTICKÉ POJETÍ POLITIKY UVOLNĚNÍ

Komentáře západních listů se hojně zabývaly vyhlášením, které Moskva v druhé polovině měsíce května '76 adresovala bonnským politickým kruhům. V obšírném prohlášení nabízejí sice Sovětí Německé spolkové republice užší spolupráci, varují však zároveň před "jistými silami na Západě, které si nepřejí uvolnění mezinárodního napětí". Západoberlinský deník Der Tagesspiegel k tomu poznamenal:

Toto neobyčejné sovětské prohlášení o vztazích Moskvy ke Spolkové vládě nelze vidět jen z pozadí počínajícího volebního boje v Německé spolkové republice, ačkoliv tento boj jasně naznačuje změnu politického klimatu, nepříznivou Sovětům: východní politika ztratila svou přitažlivost... Těmto klimatickým změnám chce sovětské prohlášení samozřejmě čelit, třebaže odpovědnost za ně, zejména po skončení Evropské bezpečnostní konference, nese sama Moskva.

Nicméně, skutečnost, že Sovětský svaz vybízí Německou spolkovou republiku k novému sblížení s Východem, má ještě jiné pozadí: Sovětům neušlo, že Německá spolková republika, již v Moskvě na počátku Brandtova kancléřství doporučovali nezávislejší využití její síly, mezitím vskutku posílila své postavení — avšak v rámci západního spojenectví. Moskva pozorovala, jaký vliv může mít západní Německo i v krizových oblastech, na nichž Sovětům záleží — např. v Portugalsku. Tato Spolková republika má být s celou svou energií získána opět více pro Sovětský svaz. Za tím účelem používá Moskva, jak se dalo očekávat, jako páky — Berlína.

Naléhavý tón moskevského prohlášení naznačuje, jak velmi Sovětům stále ještě záleží na tom, vytvořit pro sebe v zájmu přístupu k západoevropským hospodářským zdrojům, příznivé politické klima, pokud ještě nejsou možné přímé politické změny."

Hamburský týdeník Die Zeit poznamenává, že prohlášení Moskvy je v zásadě defensivním ospravedlňováním sovětské politiky vůči Západu. Brežněv totiž potřebuje uvolnění napětí, jinak by na tom byl s výsledky své politiky dosti bledě: v Egyptě, v Indii, v Portugalsku ba dokonce toho ani v Helsinkách mnoho nedokázal, míní die Zeit a dále uvádí:

"Brežněv viděl v Německé spolkové republice nejvhodnějšího adresáta pro poselství, určené celému Západu. V žádné jiné zemi nebylo uvolňování napětí spojeno s tak dlouhodobou hospodářskou spoluprací. Německá spolková republika je proto označována za velkého mezinárodního partnera číslo jedna. Západoněmecká armáda by ovšem byla potenciálním nepřítelem číslo jedna v Evropě v případě, že by uvolňování napětí ztroskotalo."

Vztahy mezi Východem a Západem se zabýval také americký deník, vycházející v Paříži "International Herald Tribune". Autor článku v úvodu poznamenává, že v současné diplomacii mají více než kdy jindy slova jiný význam, než naznačuje jejich původní smysl. Spojené státy praktikují uvolnění napětí, ale bez používání slova détente, kdežto Sovětský svaz sice toho slova používá hodně, praktikuje však pod jeho pláštíkem politiku tvrdé linie.

"Architekti americké politiky tvrdí, že se tato politika nezměnila, ať už je označována jakkoliv. Washington podle nich stále usiluje o détente, ačkoliv tohoto slova už nepoužívá", píše International Herald Tribune" a dodává: "Podle tvrzení našich politiků je snaha Moskvy o udržení détente coby nálepky pro svou politiku klamná. Washington upozorňuje, že když Rusové poslali své techniky a zbraně, a kubánské vojáky do Angoly, nešlo o žádné uvolňování napětí. Právě tak málo vidí Amerika détente ve zvyšování sovětských investic, do vojenských zařízení.

Je jasné, že pod pláštíkem politiky détente se dějí jisté věci, které nezmírňují mezinárodní napětí. Objevují se nové mezinárodní tlaky, a další se pouze tuší, jako například v Africe."

Pozoruhodný komentář k sovětskému prohlášení Německé spolkové republice vyšel v deníku "Frankfurter Allgemeine Zeitung". Časopis napsal mimo jiné:

"Sovětské vládní prohlášení možno považovat za první, ale jistě ne poslední sovětský zásah do předvolební kampaně v Německé spolkové republice. Ze záplavy slov lze vyčíst politování nad změnou politického ovzduší ve spolkové republice, kterou si sovětské vedení musí připsat na svůj vrub. Musí zaznamenat citelné vystřízlivění vůči východní politice, které vedlo ke znatelnému poklesu důvěry voličů ve vládu bývalého kancléře Brandta. Z této nálady už mnoho nezůstalo; moskevská vláda to vidí zcela správně, mýlí se jen v důvodech. Nejde o bajky, které se tady rozšiřují o zahraniční politice Sovětského svazu. Nejsou to jen zlovolníci, kteří kriticky a plni nedůvěry zkoumají komunistické pojetí politiky uvolnění. Obyvatelstvo Spolkové republiky prošlo spíše bolestnou lekcí poznávání. Takovým řečněním ve stylu posledního prohlášení sovětské vlády se už nedá nic docílit. K výsledkům, podle moskevských představ se může dojít jen sovětskou politikou, která bude budovat vzájemnou důvěru. Moskevské vládní prohlášení je opravdu na omylu; nejsou to jen staří studenoválečníci, kteří by z nenávisti trhali sovětskou politiku na kusy. Jsou to právě naopak zklamaní lidé dobré vůle, kteří se sice neradí, ale nuceně přizpůsobují nové situaci.

Mnichovský deník "Münchener Merkur" se pozastavil nad jednou pasáží sovětského prohlášení a napsal: V této směsi lákání a varování nechybí ani delikátní ukázky naivity. Třeba poukaz na to, že nakonec západoněmecké hospodářství těží ze Sovětského svazu. Působí to trochu trapně, když pomyslíme, že Německá spolková republika dodává Sovětskému svazu nejen své zboží, ale přidává k tomu i své finanční úvěry.

Deník "Stuttgarter Zeitung" poznamenává:

"Význam a smysl sovětského prohlášení lze možná tehdy správně posoudit, když vypustíme Spolkovou republiku jako pravého adresáta. Rusům nemohlo uniknout všeobecné znechucení s politikou uvolnění. Projevuje se nejsilněji ve Spojených státech, což by mohlo zčásti, ale jen z části mít něco společného s americkými volbami. I v jiných západních státech, ve kterých se nebude volit, převládá v poslední době skepse nad dalšími pokroky při odbourávání protikladů mezi Západem a Východem. Vyplývá ze dvou okolností; především z obrovského sovětského zbrojení, které daleko přesahuje potřeby vlastníkovy obrany. Druhým důvodem je to, že politika uvolnění stojí v protikladu proti masivní intervenci v Angole, jak zbrojními dodávkami, tak i ozbrojeným zákrokem kubánských vojsk. To představuje jasné rozšíření sovětského vlivu na úkor amerického partnera v politice uvolnění. Na konferenci NATO v Oslo bylo vytknuto patřičné varování na adresu Sovětského svazu, že politika uvolnění se bude posuzovat nejen podle sovětského postupu v Evropě, ale také podle činů v jiných oblastech, jako na Středním východě nebo v Africe.

Norský deník AFTENPOSTEN citoval trochu jinou formulaci výroku Henryho Kissingera o tom, že politika uvolnění je nedělitelná a napsal: "Není možné například vést válku v Angole a pak dělat překvapeného, když to má psychologické důsledky v Evropě."

"75"
ing. ŠTEFANA PAPÁNKA

Jestliže si niekto zaslúžil a zaslúži požehnaného veku pri dobrom zdraví, telesnej a duševnej zachovalostit, rodinného šťastia, všeobecnej úcty priateľov a známych a hmotného zaistenia, tak je to iste ing. Štefan Papánek.

Rodák z Brezovej pod Bradlom. Už tento pôvod hovorí za seba. Tvrdý kraj, tvrdých a podnikavých ľudí. Kraj gen. Milana Rastislava Štefánika. Kraj národne uvedomelých Slovákov a presvedčených Čechoslovákov. Čo mal, a mal toho hodne, než mu to v roku 1939 Maďary a potom komunisti zobrali, zanechal v ČSR. Bol jeden z najúspesnejších a najpokrokovejších veľkostatkárov na Slovensku. Dopracoval sa toho sám vlastným pričinením a vlastným nadaním. Ani exil ho nepoložil na lopatky. Skoro z ničoho, zase len vlastnou rukou sa dopracoval aj tu slušného majetku a trvalého, hmotného zaistenia. Každému druhému by to stačilo a vyhovovalo, aby užíval ovocie svojej práce v kľude a bez starosti. Nie však Štefanu Papánkovi. Zpreneveril by sa svojmu podbradlianskému pôvodu, keby sa díval na to, čo sa doma robí, nečinne. Je jeden z veľmi mála našich krajanov a exulantov, ktorí nekritizuje, neradí, ale pracuje. Je miestopredsedom Československej národnej rady americkej, a to neobyčajne platným členom predsedníctva, pre svoju rozvahu, široký rozhľad, bohaté skusenosti a národné uvedomenie. Sme šťastní, že ho máme a ja osobne som na to hrdý, že ho môžem nazvať svojím priateľom.

Verime a prosíme Boha, aby mu aj naďalej požehnal dobrým zdravím, radosťou zo života a z jeho početnej rodiny.

Dr. M. Ferjenčík,
predseda ČSNRA

Domáci český chléb, Moravské koláče, rohlíky, houšky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● **MINARIK'S BAKERY**

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Srdečné pozvání na

DEN ČESKÝCH KATOLÍKŮ v Clevelandu

pořádá Distr. svaz českých katolíků

v neděli 18. července 1976

Slavné bohoslužby s českým kázáním v 10:30 A.M. u Panny Marie Lurdské (55. vých. ul.)
Ohňanská slavnost ve 2:00 P.M.

NÁDVOŘÍ ČESKÉ SÍNĚ SOKOL, 1811 CLARK AVE.

Národopisný program — chutné české obědy — hudba a tanec.

12. července budou tomu už 4. roky, kdy nás znenadání opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček

INŽ. KAREL B. SÁZAVSKÝ

STÁLE VZPOMÍNÁME

MARIE SÁZAVSKÁ S RODINOU

(Pokračování ze str. 9.)

Dr. František Hradil

studoval na Coloradské universitě, kde získal v oboru obchodního hospodářství a ekonomie B.A. a M.A., tj. Master Degree za jeho vědeckou thesi: Economic principles of justice. Krátký čas také učil jako výpomocný profesor v kursu: International economic and political relations, na universitě v Boulderu, Colorado.

Od roku 1968 je na pensi a žije ve svém domku 1830 S. Reed Court, Denver, Colorado 80226, odkud posílá své literární příspěvky do různých anglických novin a do českých exilových novin. Žije jako vždy — předně jako sportovec, běhá denně aspoň jednu míli každé ráno a pro duchovní život se zúčastňuje každodenní mše svaté a přistupuje ke stolu Páně. Je také úřadujícím starostou Orla v exilu, v popředí politického katolického (amerického) dění, zúčastňuje se hodně také akcí Demokratické strany ve státě Colorado a konečně je také členem čestného národního výboru pro Eucharistický Kongres.

Z tohoto velmi přehledného profilu je vidno, že dr. František Hradil se vskutku zasloužil o národní, kulturní, sociální a katolické budování českého života a v tom smyslu zůstal a zůstává věrným Šušilově zásadě: "Církvi, Vlasti a Národu!" Nechť Boží požehnání je odplatou za tuto příkladnou věrnost! Všichni vaši nesčetní přátelé doma a v zahraničí Vám přejí všechno nejlepší do mnoha dalších let, abyste se ještě dožil skutečné svobody své vlasti, pro kterou jste tolik udělal a jejíž slávu se snažíte propagovati i v té daleké cizině.

Bůh Vám pomáhej a žehnej ve smyslu Vašeho orelského: Zdař Bůh!

Tisková zpráva II/7

ČESKOSLOVENSKÝ DEN V CHICAGU

V neděli dne 6. června 1976 oslavil Oblastní výbor Československé národní rady v Americe v Chicagu 20. československý den. Hlavním řečníkem byl předseda výkonného výboru Rady svobodného Československa profesor dr. Mojmír Povolný, který hovořil na téma "Československá otázka ve světové politice".

Ve svém projevu vyšel dr. Povolný z předpokladu, že "jednou z devis československé politiky od založení Republiky je, že československá otázka — to jest otázka naší státní nezávislosti, politického sebeurčení a účasti na budování evropského a světového pořádku — je otázkou světovou". Dr. Povolný však zároveň varoval, že tato devisa není zdaleka samozřejmou a že za dnešních okolností záleží především na exilu, aby se československá otázka stala součástí otázky světové, která ve své podstatě je otázkou lidských práv a základních svobod. Předseda výkonného výboru Rady se ptal: "Jakým právem vládne patnáct mužů z cizí země patnácti miliónům Čechoslováků v jejich vlastní zemi?" A ve výročním roce americké nezávislosti volal "pro Čechy a Slováky po stejných právech, jež před dvěma sty lety Jefferson vyhlásil nejen pro americké kolonisty, nýbrž pro všechno lidstvo: po právu na život, na svobodu a lidskou důstojnost."

Svůj projev uzavřel dr. Povolný těmito slovy: "V Československu a v cizině musíme každý svým způsobem přispět k naplnění těchto práv. Zatím se naše republika podobá žaláři. Jestliže žalářníci, občas myslí na to, zda a jak dobře jsou zavřeny brány žaláře, pak připomínáme všem žalářníkům československého lidu, že jejich vězňové sní daleko častěji, sní dnem i nocí jak z jejich žaláře uniknout. I když jde o úkol těžký, složitý a dlouhodobý, pokud věříme ve svobodu a demokracii a v jejich budoucnost, nemůže být nad sílu a schopnost svobodomilovných lidí ve světě a tudíž i v Československu nastolit vládu, která vychází ze skutečné vůle lidu."

U příležitosti své návštěvy se dr. Povolný sešel k poradě s členy zastupitelstva RSČ, kteří bydlí v chicagské oblasti. Podal jim zprávu o činnosti předsednictva a výboru od posledního zasedání zastupitelstva v Torontu v létě 1975. V široké debatě se jednalo hlavně o budoucích plánech Rady.

Předseda výkonného výboru Rady měl také poradu s představiteli Čs. národní rady v Americe o spolupráci těchto dvou organizací a sešel se rovněž se zástupci Křesťanské demokracie, která konala svůj sjezd v Chicagu.

ZA † ČTENÁŘKOU Z KALIFORNIE, paní ANNOU KUCHTOVOU

Dnes, ve čtvrtek, 8. července 1976 — krátce po poledni — jsme už měli zde ve Velehradě na Lawndale Ave. vše vysázeno do tohoto čísla, když jsme dostali zprávu o úmrtí vzácné česko-americké maminky a babičky paní Anny Kuchtové — všem našim čtenářům z dopisů známé "Čtenářky z Kalifornie". A zrovna do tohoto čísla nám poslala — zřejmě svůj poslední dopis, nad jehož věcností a správným postřehem se člověk musí pozastavit. Vždyť byste nikdy neuvěřili, že jeho pisatelka už oslavila 83. narozeniny, a kdyhyste viděli její krásný drobný a přitom velmi čitelný rukopis, podivili byste se. A co víc? Paní Kuchtová psala téměř bez chyby.

Přesto, že už nemáme mnoho času, noviny mají být za hodinu v tiskárně a teď celou stránku předěláváme, děláme to rádi z vděčnosti k vzácné česko-americké mamince, která svou smířlivou, tichou povahou, svou štědrostí, hlubokou vírou a pokornou věrností k národu a vlasti je nám zárukou, že dokud náš národ a Amerika bude mít takové věřící křesťanské matky, dotud můžeme mít zdůvodněnou naději v možnost nápravy věcí lidských a v lepší budoucnost generací příštích.

Z hluboké vděčnosti za vše, co paní Anna Kuchtová během svého požehnaného života vykonala, mimo jiné — pro udržení našeho českého katol. tisku v Americe — svým dopisováním a členstvím v Klubu Národ — vyslovujeme celé její rodině a všem příbuzným — zde v USA i v Československu — upřímnou soustrast. Poděš Vás milosrdný a dobrotivý Bůh.

Redakce

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0852
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

†

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Všem našim přátelům a známým, všem, kdo ji znali ze spolků a z českých novin jako dlouholetou dopisovatelku, oznamujeme pro nás smutnou zprávu, že nám tiše, skoro nepozorovaně odešla na věčnost naše drahá maminka, sestra, švagrová, teta, babička a prababička, paní

ANNA L. KUCHTA,

roz. DOLISTA, vdova po Bedřichu KUCHTOVI

Všemohoucí Bůh si ji k sobě zavolal ve čtvrtek ráno, 8. července L.P. 1976 za ranního svítání. Na smrt se pokorně a odevzdaně připravila přijmutím svátostí křesťanské naděje na zmrtvýchvstání. Narodila se v Předbořích u Plzně v Čechách, před 65 lety přijela do Ameriky, nedávno se vrátila z návštěvy rodného Československa, které chtěla ještě jednou spatřit, a dožila se požehnaného věku 83 let.

Téměř po celý život žila v osadě sv. Ludmily v Chicagu, byla členkou spolku sv. Ludmily #27 z ČKJ, sboru Čechie-Mír #205 z ČSA, bývalého klubu NÁROD (dnes Hlas Národa), Ladies Auxiliary Post #558 CWV a dlouholetou věrnou dopisovatelkou do krajanských novin v USA — zvláště Národa a Katolíka. Pohřeb naší drahé zesnulé bude v pondělí, 12. července 1976 v 9 hodin dopol. z pohřebního ústavu "NOVORUL MEMORIAL CHAPEL", 2658 S. Central Park Avenue, do chrámu Páně sv. Ludmily a po pohřebních bohoslužbách uložíme její tělo do rodinného hrobu na hřbitově sv. Vojtěcha.

Všechny, kdo jste ji znali, prosíme o upřímnou vzpomínku v modlitbě za spásu její vzácné duše.

Jménem příbuzenstva:

Lottie († Otto) BERÁNEK, Jean (Henry) ZACH), dcery; George (Wanda) KUCHTA, Fred († Angeline) KUCHTA, synové; Kristy (Karel) SKOCH zde v USA a Jana TRUCOVÁ v Československu, sestry; Anna († Jan) POSPÍŠIL, švagrová se švagrem; neteře a synovci v USA i v Československu; dvanáct vnoučat, 11 pravnoučat a ostatní přátelé!

Nechť odpočívá v pokoji.

Do Clevelandu a okolí

Připravujeme autobusový zájezd z Clevelandu na Mezinárodní eucharistický kongres ve Filadelfii ve dnech 6. a 8. srpna 1976. Na kongresu se shromáždí katolíci z celého světa. Také z Československa, dokud bylo svobodné, jezdily na mezinárodní eucharistické kongresy početné výpravy. Je proto nyní na nás Čechoameričanech, zde narozených či nedávno přijetých — aby se nás do Filadelfie sjelo co nejvíce.

Zájezd pořádá Distr. svaz českých katolíků. Autobus vyjede v pátek 6. srpna v poledne od kostela P. Marie Lurdské (Broadway a 55. vých. ul.) Ubytování je zajištěno přímo ve Filadelfii. V sobotu se zúčastníme slavných českých bohoslužeb v kostele sv. Petra, kde odpočívá rodák z Čech, bla-

(Pokračování na str. 13.)

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Večer jsem přišel do rodného domku. Když jsem se blížil k domovu a vzpomněl si na sen, který jsem měl ve svých devíti letech, nemohl jsem potlačiti slz a pravil jsem: Jak podivné jsou úradky Boží Prozřetelnosti! Pán Bůh vyzvedl se země ubohého klučika a postavil jej mezi knížata svého lidu.

Když jsme toho dne s maminkou osameli, řekla mi tato pamětihodná slova: "Jsi knězem a sloužíš mši svatou, jsi tedy od této chvíle blíže Ježíši Kristu. Nezapomínej však, že začíti sloužit mši svatou znamená začíti trpět. Nepovšimneš si toho hned, ale časem pochopíš, že ti tvá matka řekla pravdu. Vím jistě, že denně se budeš za mne modlívat, dokud budu žíti, i po mé smrti, a to mi stačí. Ode dneška se starej jedině o spásu duší, na mne nemysli!"

Vzácná slova svaté kněžské matky.

PŘIJĎTE DO TURINA.

Po primici zůstal Don Bosko několik měsíců v rodné farnosti, zastávaje uprázdněné místo kaplanské. Pan probošt si také přál, aby Don Bosko zůstal jeho kaplanem. Současně přišli lidé z Murialda a prosili, aby převzal uprázdněné místo exponovaného kaplana a učitele u nich, slibovali mu i zvýšení platu a mnoho jiných přilepšení. Vábivou byla nabídka nějaké bohaté rodiny jancovské, která si přála míti Dona Boska vychovatelem svých dětí, zaručujíc mu byt, stravu a tisíc lir ročně. Přátelé radili, aby místo přijal, může prý hned pomáhat mamince a bratrovi, ale maminka se vzepřela, bojíc se, aby se její syn blahobytem nezkazil: "Co?" pravila, "můj syn má přijíti do domu bohatých lidí? Co bys dělal s tisícem lir? Co bychom si počali s tisícem lir já a Josef, kdyby Jeník utrpěl úkazu na duši?"

Jako v jiných důležitých věcech šel Don Bosco pro rozhodnutí o své budoucnosti do Turina k Donu Cafassovi. Ten mu pravil: "Nepřijímejte nic! Přijďte sem do Turina a doplňte svou kněžskou výchovu v Kněžském ústavě."

"Il Convitto ecclesiastico — Kněžský ústav", byl založen vzácným turinským knězem Donem Gualou, který po revolučních zmatcích a vpádech napoleonských postřehl duchovní potřebu doby, dáti těžce zkoušenému lidu kněze vzdělané, zbožné a horlivé, kteří by byli s to, aby naučili lid spasitelným zásadám a zapomínanému již ctnostnému životu. Jeho vůdcem a rádcem byl ctihodný sluha Boží Bruno Lanteri, zakladatel oblátů Panny Marie v Piemontsku a kněz z družiny náboženských buditelů, kteří v těch dobách své vlasti velmi prospěli. Tehdy kvetl v Piemontě blud zvaný gallikanismus a jeho pověstné čtyři artikuly protipapežské se ozývaly se všech bohoslovecких kateder: že král a světská knížata v časných věcech nejsou poddáni Církvi (slovo "časné" znamenalo "skoro žádné"), že koncil je nad papežem, že papež se musí řídit kánony a dbáti zvyků církve gallikánské, že nařízení papežská smějí býti souhlasem církevním měněna.

Kromě gallikanismu dostal se do Piemontu i jedovatý jansenismus a svou přísností otravoval veškerý náboženský život v městech i na venkově. Ovocem těchto bludů byla vlažnost ve víře a bezbožnost. Zdravou reakcí proti zhoubným novotám byl počin Gualův. Zařídil napřed ve svém příbytku kurs kasuistiky, praktické mravouky pro kněze. Když roku 1808 se stal farářem u sv. Františka, pokračoval v kursu na faře. Na víc se odvážit nemohl. Nad Piemontem vládlo žezlo Napoleonovo, bylo tedy třeba mnohé opatrnosti. Když se však po vídeňském kongresu vrátila do Piemontu knížata savojská, uhodila i hodina, aby Don Guala svůj plán uskutečnil. Vedle kostela sv. Františka stál bývalý klášter františkánský, proměněný za vlády Napoleonovy na kasárny. Don Guala dosáhl od úřadů svolení, aby směl v klášteře umístit své kursisty. Brzo se jeho ústavu, jako všeobecně prospěšnému, dostalo státního i církevního schválení. Roku 1818 vešel ústav Gualův v život. Kněží kursistů bylo dvanáct, ale jejich počet brzo vzrostl na šedesát. Prvním úkolem ústavu bylo vyšší vzdělání mladého kněžstva ve studiu bohoslovném. Do té doby žilo v Turíně dosti mladých kněží, kteří neměli kde bydlit. Zůstávali v soukromých bytech nebo si vždy několik kněží pronajímalo byt společný. Ústav Gualův přijímal mladé kněze pod svou střechu a chránil je od četných nebezpečí, která jinde na ně číhala. Ústavní představení nabyli za dvě nebo tři kursovní léta dosti poznatků, ke kterému odvětví duchovní správy se kněz kursista hodí, a jakmile se vhodné místo uprázdnilo, odporoučeli jej církevním úřadům. Pro kursisty se konaly denně dvě přednášky, ráno přednášel Don Guala, večer Don Cafasso, jeho zástupce. Mezi dnem konali kursisté své kněžské služby, vypomáhali na farách, vyučovali katechismu, konali návštěvy v nemocnicích, ve věženích a jinde. Ústav byl svěřen ochraně dvou svatých kněží, všemu světu milých, sv. Františka Saleského a sv. Karla Boromejského. Mírné stanovy navykaly mladé kněze zvykům ctnostného kněžského života: ranní a večerní modlitbě, návštěvám Velebné Svátosti, modlitbě růžencové, půlhodinovému dennímu rozjímání, čtvrthodinové duchovní četbě, týdenní zpovědi, nepatrnému sebezáporu v pátky, mlčení, vyjma hodiny rekreační, měsíční duchovní rekolekci (obnově) a studiu. Večer vycházeli kursisté po dvou na procházku, a to do méně rušných částí města. Měli zakázáno chodit na veřejná divadla a do kaváren. Každý kursista platil nějaký menší poplatek. Soukromé bohatství Dona Gualy a státní příspěvek umožňovaly však správě domu, že několik kursistů mělo pobyt v ústavě zdarma. K těmto patřil i chudobný novosvěcenec Don Bosko.

* * *

Dne 3. listopadu 1841 vstoupil Don Bosko jako kursista do Kněžského ústavu. Hned v prvních týdnech svého pobytu v ústavě měl příležitost poznati na vlastní oči mravní bahno, v kterém se utápěla většina mládeže turinského chudého lidu. Turinský stavební ruch se tehdy velmi rozmáhal a ze všech koutů piemontských a lombardských přicházely spousty mládeže do Turina na práci, míchat maltu, učit se zedníky, tesaři a jinými řemeslníky. Ubytovali se, kde kdo mohl, obývali po pěti nebo po šesti podkrovní světničky nebo půdy turinských činžáků, zamořené zárodky nemocí a nemravnosti. Ale kromě armády pracující mládeže poznal Bosko ještě mnoho mládeže jiné, potulující se po městě, zdržující se zvláště na městském obvodu, na pobřeží pádském, na místech vyhlédnutých za staveniště. Tam se to jen hemžilo nezaměstnanými kluky, zanedbanými rodiči anebo vyslanými rodiči, aby žebrali.

S Donem Cafassem vystupoval Don Bosko po vrzajících schodech do podkrovních světniček turinské chudiny a srdce se mu svíralo nad bídou, jakou spatřil. Desetičlenné až dvanáctičlenné rodiny se tísnily v praubohé díře, dýchajíce nesnesitelný puch a kazíce se mravně navzájem hádkami a nepravostmi. V těch brlozích klíčilo símě turinských žalářů. Podobné obrázky nám ukazují i řeholnice, působící na obvodech našich velkoměst, Brna, Prahy a jiných, obrázky snad ještě temnější a přímo neuvěřitelné, ale skutečné. Při těchto návštěvách Dona Boska nejbolestněji dojímalo, že tyto poměry zhoubně působily na mládež. Starší kazili mladší. Konce, ke kterým ta mládež spěla, viděl Don Bosko často v obrovské nemocnici Cottolengově, kde tolik mladých lidí hynulo nejtrapnějšími chorobami, způsobenými hříšným životem teprve rozkvétajícího mládí.

Když některého večera v průvodu přítelově zašel Don Bosko procházkou do některého předměstí turinského, tajil se v něm dech při pohledu na hloučky malých uličníků, ponechaných sobě samým. Buď o ně rodiče nedbali, buď byli již na ně slabí. Tu se kluci rvali, tam rámusili, jinde hráli "na pána", házejíce mincemi, jinde hráli v taroky; rouhavá a oplzlá slova bylo z jejich úst slyšet na všechny strany. Don Bosko se k nim přiblížil, ale neměl úspěchu: jedni utekli, jiní si z něho tropili úsměšky, jiní si ho vůbec nevšímali a hráli nerušeně dál. Don Bosco se vracíval domů smuten, velmi, velmi smuten. Ale paprsek naděje přece svítil do zarmouceného srdce. Vzpomněl si, kolikrát tyto scény vídal ve svých snech, vše se dálo podrobně tak, jak se mu ve snách zdálo. Všechny jeho visionářské sny končily krásně. Don Bosko doufal, že i tato smutná skutečnost se obrátí v radost a doma po takových vycházkách klekal k vroucím modlitbám a vzýval Pannu Marii, aby uspíšila uskutečniti, co mu ve snách předpověděla.

Panna Maria nenechala na svou pomoc dlouho čekat. O svátku Neposkrněného Početí 8. prosince 1841 oblékal se Don Bosko ke mši svaté v sakristii sv. Františka. Nebylo však nikde ministranta. V tom nahlédl do sakristie výrostek asi šestnáctiletý a stál udiven ve dveřích. Přivedla jej tam zvědavost; nikdy v životě neviděl místnosti tak hezky upravené, milé a provanuté zároveň i duchem vážnosti a posvátného ticha, jak to nyní spatřil u sv. Františka.

"Co tu chceš?" okřikl kluka kostelník Josef Cometti. "Nevidíš, že tu stojí kněz, čekající na ministranta? Tu máš mešní knihu a půjdeš ministrovat: a už, měj se k tomu!"

"Neumím ministrovat," odpověděl chlapec.

"A tak nač jsi sem přišel?" rozkřikl se kostelník. "Zpropadená čeládka, bude nám chodit do sakristie. Když neumíš ministrovat, klid' se odtud!" A kostelník popadl oprašovadlo a již tloukl kluka hlava nehlava. Kluk utíkal, ale nevyznaje se ve dveřích, vrazil zase do sakristie a odtamtud vyběhl na ulici.

"Proč bijete toho synka?" ozval se Don Bosko, když se vrátil do sakristie kostelník, funící zlostí. "Co vám udělal?"

"Přišel do sakristie, ale neumí ministrovat."

"A tak jste ho ztloukl!"

"Co je vám po tom?"

"Co je mi po tom? Je to můj přítel, hned mi ho zavolejte, musím s ním promluvit."

"Dacane, dacane," volal kostelník na synka a běžel mu říci, že Don Bosko s ním chce mluvit.

Synek se vrátil všecek ustrašený a se slzami v očích; vždyť' rány oprašovadlem bolely.

Pokračování

(Dokončení ze str. 12.)

hoslavený Jan Nep. Neumann, čtvrtý biskup filadelfský. Dále naše výprava bude přítomna české slavnosti v Independence Hall a dalším podnikům. Budeme též mít několikahodinovou prohlídku památných a zajímavých míst města Filadelfie, které hrálo velmi důležitou roli před 200 lety při zrodu Spojených států. V neděli na zpáteční cestě navštívíme památné Valley Forge, kde tábořila v revoluční válce Washingtonova armáda. — Návrat do Clevelandu v neděli večer. — Cena zájezdu i s ubytováním je $85.00

Kroje vítány! — Zájemcům doporučujeme, aby se co nejdříve písemně přihlásili na adresu předsedy Distriktu svazu:

Mr. Václav Hyvnar,
3614 Farland Rd.
Cleveland, Ohio, 44118
Tel. 321 — 6302.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snažlivé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Overseas Prescriptions Ltd., J. F. Kafka
6089 Fremlin St.
Vancouver, B.C., Canada
Posíláme léky do Československa a celého světa.

Američtí biskupové projevili solidárnost s katolíky celého světa

Washington. — U příležitosti 200. výročí nezávislosti Spojených států arcibiskup Joseph Bernardin předseda Katolické konference amerických biskupů, poslal předsedům 108 biskupských konferencí na celém světě svůj projev solidárnosti, ve kterém se mimo jiné říká: "Katolíci našeho národa přicházejí k církvi jiných národů, aby zvláštním způsobem znovu zdůraznili duchovní pouta, která je spojují navzájem jako členy všeobecné církve." V dopisech, poslaných do některých zemí, byla také učiněna zmínka o jejich zvláštním přísnění církvi Spojených států prostřednictvím misionářů či vystěhovalců.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

An ill-fated venture, the "News" was followed by another attempt in April 1888 when Father Francis Přibyl, who had already edited the Czech weekly "American" ("Američan") in Montgomery, Minnesota, came to Chicago with the intent to establish a Catholic daily with a Sunday literary supplement. The idealistic effort of Father Přibyl materialized in the journal "Unity" (Jednota) but failed after a few months largely, it was said, because its founder lacked skill in business administration.

Saint Louis which remained the largest Czech-American city to nearly 1870, had also ventured into the field of periodical publication. After the "Catholic News" had failed the pastor of Saint John's church, Father Joseph Hessoun, organized a literary society to finance the printing of a local paper intended to reach those who had fallen away from the Faith and to establish a cultural medium bringing the Czech people of Saint Louis into a sphere of common action. Though the initial venture of the literary society did not prosper, its apprenticeship in publication served it well. After the floundering of a first attempt, it began anew in 1873. This time the plan to issue a periodical succeeded in producing the bi-weekly and later tri-weekly "Voice" ("Hlas") whose influence on the Czech Catholic reader endured to April 14, 1950.

In a number of respects the "Voice" ("Hlas") initiated those characteristics which marked the nature of Czech Catholic papers in general. It became a teacher of civic and social values and virtues to its readers and thus opened their way to American public life. It cultivated a reciprocal spirit of sentiment among the Slavs in the States and took active interest and positive action in aiding Slavic national and political aspirations in Europe. During the Balkan Wars, starting about the middle 1870's the "Voice" collected relatively large sums of money from its readers for the purpose of aiding the Slavic nations of the Balkan Peninsula in the fight against their Turkish masters. The "Voice" was also responsible for the gathering of funds to maintain Czech schools in areas of the Austrian Empire where settled Czech minorities were denied public support for the education of their children in the mother tongue.

To those who drifted away from the Church or who lived on the frontier or in some neglected outpost of civilization the "Voice" furnished weekly spiritual guidance and instruction usually based on the Sunday Gospel of the week. It also functioned as an exchange for fraternal organizations in Czech parishes and for many years was an official publicity agent and recorder for one or more of the Catholic men and women's benevolent orders of unions.

In international affairs the "Voice" kept close watch on what was happening in the national capitals throughout the world. Its commentaries on the activity of the American national administration was usually slanted to the degree of how much the work of the Congress or the President affected the welfare of American Catholic groups. Politically and culturally it showed a decided interest in the affairs of Bohemia. Here the "Voice", like all other Czech-American Catholic periodicals, followed the program advocated by the Czech leaders since 1848 in advocating the maintenance of the Austrian Empire, but an empire organized on a federal basis in which each of its component nations might enjoy a full degree of political and cultural autonomy. Only America's entry into World War I and its September 1918 pronouncement favoring the freedom of Bohemia radically changed this traditional opinon from autonomy to independence.

Finally, the Czech-American periodical, as illustrated by the Saint Louis "Voice", became a medium of contact between widely strewn cosmopolitan and rural communities through letters sent to its columns by readers. This practice of the subscribers in the instance of any one of the many Bohemian-American journals was rather unique in the sense that messages so sent frequently occupied a greater portion of a periodical or Sunday edition of the dailies or semi-weeklies.

Though essentially an inexpensive means of correspondence with friends and relatives by a single communication, the fact remains that the letters to the press collectively taken served also as sources of information for and concerning the Bohemian group in the States. Through them the Czech newcomer sought suitable places of settlement, learned of opportunities for business or employment and was directed to the new world settlements or concentrations of his former old world village or town associates.

While the Catholic press in America was but a shadow of liberal Czech-American journalism, it, nonetheless, flourished because it catered to a selected group of readers. In 1914 it was represented by one daily, the "Nation" ("Národ") established in 1894, four semi-weeklies, the "Volce" ("Hlas"), the "Catholic" "Katolík"), the "New Home" ("Nový domov"), and the "Fellow-Countryman" ("Našinec"). It also produced a weekly, the "Children's Friend" ("Přítel Dítek"), devoted exclusively to youth, an agricultural magazine, the "Farm Journal" ("Hospodářské listy"), a ladies' journal, the "Czech Woman" ("Česká Žena"), two popular weeklies, the "Patriot" ("Vlastenec") and "Weekly News" (Týdenní zprávy"), two fraternal monthlies, one spiritual magazine, and some ten parish or locally published bulletins, replete with chatty news.

The most outstanding of Czech Catholic publishing centers was the Bohemian Benedictine Press in Chicago. Its venture into publication began with the aforementioned "Children's Friend" initiated in 1889 and was followed by the "Catholic" in 1893 and the daily "Nation" in 1894. Its inspirators and guides were two of its most successful managers, Fathers Procopius Neužil and Valentine Kohlbeck. The Benedictine Press likewise ventured into the production of school texts, popular literature, religious brochures and leaflets, and non-Czech publications of spiritual character. The golden era of the Press extended from the late 1890's to the 1930's, when the materials it printed reached all parts of the United States and when it functioned as the official spokesman of the Czech Catholic element in America.

Czech Texas essayed into publication in the 1880's with the modest venture of "Svoboda" ("Liberty") still published in El Campo, Tex. In the 1890's a more articulate message came in the "New Home". The press of Texas was able to show a successful growth even after its counterpart in the Chicago area showed signs of leveling off. Catholic news items also received mention in the so-called non-committed or neutral papers. These, however, with the exception of the Cleveland "Američan", edited and owned by Frank J. Svoboda, were more inclined to print news satisfying the tastes of liberals and non-believers.

Each of the two groups into which Czech America was divided, the liberals and the Catholics, had its particular symbols of ideological persuasion. For the liberals these symbols were principally the historic figures of John Hus, the fifteenth century reformer, John Žižka, the intrepid Hussite warrior, and George of Podčbrad, the outstanding national king who ruled Bohemia from 1459 to 1471. For the Catholics the symbols of their spiritual and cultural persuasion were the Czech saints.

Of the latter, the most venerated was the martyred Duke of Bohemia, Saint Wenceslaus. His name, through some quirk of philological fate, erroneously translated into English as Jim or James, was engraved on scores of Bohemian churches. The finest of these architecturally was that of Baltimore, where the Czech colony was served by the Redemptorist Fathers. Many parishes received the names of Blessed Agnes of Bohemia, Saint Ludmila, the grandmother of Duke Wenceslaus, and Saint John of Nepomucene. Respect for the saints of the oldest era of Christian tradition in Bohemia and Moravia; namely, the two Slav speaking Greek missionaries, Saints Cyril and Methodius, grew considerably in the nineteenth century as a counterweight to Panslavistic Orthodox penetration into Central Europe, promoted by Russia after 1850. Czech-Americans under the spiritual guidance of the Redemptorists learned to know and worship Klement Maria Hofbauer, C.SS.R., born in Bohemia and proclaimed a saint on May 20, 1909.

(Continued in next issue)

Czech Mass every Sunday at St. Procopius in Chicago, at 10:30 A.M. with Hymns and Sermon in Czech.

SADDENED BY ABORTION, DEATH PENALTY DECISIONS, CARDINAL CODY SAYS NATION'S STRENGTH IS IN ITS PEOPLE

John Cardinal Cody, Archbishop of Chicago, expressed "great sorrow" at recent U.S. Supreme Court rulings, affirming the death penalty and eliminating abortion laws requiring parental or spousal consent.

"The Supreme Court Justices seem relentless in rendering decisions that make light of human life," Cardinal Cody told his July 4th Mass congregation.

"As great as external pressures have been in our short history, greater dangers yet have emerged from within," he said. "Presently we are bombarded with revelations of personal and corporate scandals at the legislative level. Within this past week, there have been several decisions handed down by the highest court of our land which bring great sorrow to me personally . . ."

"Despite weaknesses in the executive, legislative, or judicial offices in our country, the strength of our nation is in the people," said Cardinal Cody.

"Each of us must have that vision—that men and women together can create and maintain a nation where the dream of the past, . . . the tenderness of a loving mother, the weakness of an innocent child, or the life even of a condemned criminal will be protected . . ." he said.

"Each of us must hear that message . . . that (says) peace comes only through justice—justice comes only through the recognition of the right to life, liberty, and happiness for every man, woman, and child," said Cardinal Cody.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Elshop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

OUR PARTICIPATION IN THE CHICAGO INTERNATIONAL TRADE EXPOSITION

Te Czech-Klub Domov and Moravian Cultural Society's dance groupe will perform at the International Theater, Sunday, July 18th at 4:40 to 5:20 p.m. during the Chicago International Trade Exposition being held at Navy Pier, July 1 through the 18th.

The group is made up of young members, who will perform the traditional folk dances of Czechoslovakia. It was formed to preserve, promote and inspire Czech music and culture in this country in order to keep the traditions of Czechoslovakia fresh in the minds and hearts of the young.

The Chicago International Trade Exposition will present entertainment and special attractions from around the world. More than 25 countries are scheduled to participate.

The Exposition is America's largest Bicentennial celebration and is expected to draw more than 500,000 persons to the newly renovated Navy Pier.

All the Entertainment and Special Events are free of charge to visitors. An International Fashion Show, Psychic Irene Hughes, International Folk Singing and Dancing, as well as Choral Groups and a world premier of a new film about Chicago, will be shown continuously from 1:00 to 9:00 p.m. daily in the new 2,000 seat International Theater.

On a 195-foot Floating Stage, the only one of its kind, buildt especially for this Exposition, will be a cast of famous entertainers, singers and dancers accompanied by Frank York and his Orchestra, in an original musical revue, "Chicago, U.S.A.".

The Tommy Bartlett Water Ski Show, always a popular feature for Chicagoans, will perform daily at the end of Navy Pier with their special brand of thrills and excitement.

Special Events have also been planned to include an Intertnational Beauty Pageant featuring 17 beautiful girls representing 17 of the countries represented at The Exposition, vieing for the title, Miss International Exposition. Armed Forces entertainment, Air Shows, a Canadian Musical Show and many other attractions have been planned for each day.

An Amusement Area between the twin piers offers more than 50 rides and attractions and will operate daily. Rides range from a 90-foot double sky wheel to a "turn-of-a-century" carousel.

A Fireworks Display July 1, 3, 4, 10 and 11, with a Special Japanese Fireworks Display on July 7, will be held at dusk on those days.

Advance sale discount prices for general admission to the Fair's many exhibits and International Pavillions will be: Adults $3.50; Senior Citizens (over 62) $2.50; Children $2.00. Regular Box Office prices will be $4.00, $3.00 and $2.50 respectively.

Central District of the American Sokol Organization will perform in the International Theater, Friday, July 16th

Gymnasts from the Central District of the American Sokol Organization will perform in the International Theater, Friday, July 16th, during the Chicago International Trade Exposition being held at Navy Pier from July 1 through the 18th.

The organization got its start in Prague in 1862 where it was dedicated to the physical and moral structure of the students and pride in their heritage and the value of their contribution to the other members. This dedication was brought to the United States in 1865 where the gymnastic organization gave the United States its first planned physical education program. There are 65 units of the American Sokol Organization presently in the United States with 6 districts represented. The area encompassing Chicago, Milwaukee and St. Louis represents 9 units of the Central District and includes 2,000 active gymnasts. The group gives performances once a year in June and invitational exhibitions which this year will also include an appearance at the Illinois State Fair.

The Chicago International Trade Exposition will present entertainment and special attractions from around the world. More than 25 countries are scheduled to participate.

The Exposition is America's largest Bicentennial celebration and is expected to draw more than 500,000 persons to the newly renovatel Navy Pier.

All the Entertainment and Special Events are free of charge to visitors. An International Fashion Show, Psychis Irene Hughes, International Folk Singing and Dancing, as well as Choral Groups and a world premier of a new film about Chicago, will be shown continuously from 1:00 to 9:00 p.m. daily in the new 2,000 seat International Theater.

On a 195-foot Floating Stage, the only one of its kind, built especially for the Exposition, will be a cast of famous entertainers, singers and dancers accompanied by Frank York and his Orchestra, in an original musical revue, "Chicago, U.S.A.".

John Uhlíř, member of the Czech-Klub Domov and Moravian Cultural Society dance troupe, leaps high in a folk dance backed by RoseAnne Pekny, Carol Burknap, Eva Balas, Ilona Sova and Irene Balas. The group will entertain at The International Theater, Sunday, July 18th, at 4:40 p.m. during the Chicago International Trade Exposition being held at Navy Pier, July 1 through the 18th.

MAYOR'S OFFICE FOR SENIOR CITIZENS HOLDS CAUCUS ON SOUTHEAST SIDE

The Southeast Service Area of the Mayor's Office for Senior Citizens will hold a caucus Friday, July 16 for senior citizens living in the area bounded by 26th Street on the north, the city limits on the south, Lake Michigan on the east and Steward Avenue on the west.

The caucus will be held between 10 a.m. and noon at the Washington Park Field House, 5531 S. King Dr. Participants will meet to elect an Area Representative from the Southeast Service Area to the Chicago Planning Council on Aging, a group composed of representative senior citizens, professionals in the field of aging and leaders of public and private agencies. Coffee and rolls will be served.

Michael J. Dugan, director of the Southeast Service Area, will chair the meeting.

Another service available to senior citizens in the Southeast Service Area is an Information and Referral Center, operated by Lutheran Welfare Services through a grant of federal funds from the Mayor's Office for Senior Citizens, located at 7540 S. Stony Island Avenue, 752-7727.

Services offered by staff at the Center include finding senior citizens in need through outreach programs, providing information of importance to the elderly and referring those who require services to the agency best equipped to meet their needs. The Center also offers a range of enabling services, such as escort and transportation, to be sure the referral is successfully completed.

Monthly caucuses are held by the Mayor's Office for Senior Citizens in each of its five service areas as a regular means of communication with those it serves. During the caucuses, senior citizens are encouraged to exchange views and discuss their concerns.

Further information regarding Friday's caucus may be obtained by contacting the Southeast Service Area Office, 744-5803.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500

Home Is Better!

Czecho-Slovakia: Behind the Iron Curtain

By Edward M. Svrcek

My trip behind the Iron Curtain began pleasantly aboard an Ilyushin 62 Czecho-Slovak Airlines plane where I met a man who fled Czecho-Slovakia in 1939 to fight with the British Army in North Africa. He was on his way to a small town north of Prague to visit his mother who was to celebrate her eighty-fourth birthday. He told me that he was taking her a pound of honey because she had written to him and requested that he bring the honey when he came. However, when I was in Eastern Slovakia I learned that there was no shortage of honey in that section of the country.

When the plane landed in Prague, we were met by representatives of the Czecho-Slovak army who evidently meet all planes from the West. Entry into Czecho-Slovakia by air meant that all passports, visas and baggage would be checked because entry there is equivalent to entry at the frontier.

Tourists are required to exchange the equivalent of $7.00 per day at the bank located in the airport before they are permitted full entry into the country. At the bank, the teller enters the amount of money you have exchanged on the back of your visa, and if this does not correspond to the number of days you intend to stay in Czecho-Slovakia, you are not permitted entry. After having complied with all the regulations, I was permitted to continue my journey East to a city called Kosice, where I was met by relatives.

We continued by automobile, which they call "motor", moving to the city of Presov. This city is 708 years old and it is evident that in the downtown section of the city no new buildings have been built for many years. However, there is much building going on not too far from the city proper. Most of these buildings are high rise apartments which are called "Sidlisko".

The building in which I stayed was eight stories high and I was housed on the second floor. It had one elevator which could hold about three people, but in all the time that I was there, (18 days) that elevator was not in operation even once. Luckily I was staying on the second floor. At another building of equal height, there were two elevators, but only one was in operation.

Their elevators lack one safety feature which we have in the United States. All our elevator are required to have two doors, one outer door and one door on the car you are riding. Their elevators have only one door, the outer one. There is no door on the car in which you are riding.

No matter where you go, there are large signs proclaiming Communist slogans — such as, "Long live the Communist Party in Czecho-Slovakia." Other signs urge the populace to work harder for the advancement of Communism. There is a standard joke in Slovakia: when a man with a large belly enters the room, someone will tap him on his belly and say, "Ha, Socializmus". At that point, everyone laughs because socialism is being blamed for that person's obesity.

No visit to Slovakia is complete without a trip to the Tatra Mountains which are snow covered throughout the year and border Slovakia on the north. Their northern slopes are in Poland. The view of the Tatras is best from a distance when the white snow contrasts with the green foliage of the trees.

The town of Levoca is very old and the government has taken steps to preserve the beauty of its ancient structures. The government will not allow old and historical structures to be demolished because they are respected as landmarks and museum items.

At the Bardejov Kupele or spa the government is building a multi-story hotel for tourists who wish to take advantage of the mineral baths. There are springs here and people from many countries come to take treatments and to drink the mineral water. In other parts of Slovakia there are also other mineral springs. The people will tell you that drinking this mineral water is good for the stomach and doctors send their patients to Bardejov after stomach operations to recuperate.

I freely took pictures with my trusty little camera and was not prevented from doing so anywhere. To the best of my knowledge I was not followed.

Larger cities have stores called "Tuzex". Here one can buy imported articles from other countries of Europe. American dollars are converted to "boni" at the rate of five "boni" for one dollar. I noticed merchandise from the European countries but none was seen that had its origin in the United States or Canada.

Gasoline is priced at four and one-third koruny, per liter. When you stop to compute the price of a gallon, that is higher than what we pay per gallon. Their price would come to about eighty cents per gallon. Women work at the filling stations which do nothing but sell gas. If you have car trouble, you must go to a garage for repairs. Most of the people own "Skoda" cars made in Czecho-Slovakia. Also seen are Fiats and Trabants, the latter manufactured in East Germany.

The Slovaks like to see American movies and I was told that they had recently seen "Some Like It Hot" and "To Sir, With Love." While I was there, the film being shown at the local "kino" was "Catch 22"

The work day of the people begins at 6:00 A.M. and they work until 2:30 P.M. They get Saturdays and Sundays off and they asked whether the workers in the United States get Saturdays and Sundays off. They consider themselves better off than their neighbors to the North, the Poles, who work Saturdays except for every fourth Saturday. They do not work on Sundays.

Presov is the third largest city in Slovakia and its biggest department store in town is called "Prior". One can find almost anything here that can be found in an American department store. No attempt is made to make the merchandise attractive and the lighting in this store was very inadequate.

There are no supermarkets as we know them. One must go to the butcher's for meat, to another store for groceries and yet to another store for fruits and vegetables. There wasn't very much at the fruit and vegetable store, apthough they did have bananas, cucumbers and spring onions.

Another joke that they tell is the one about their president, Husak. He was walking down the street with one of his aides who had his children with him. Husak had an umbrella over his head and the children were laughing because it was not raining. Husak asked his aide why the children were laughing. "Because," the aide said, "you are holding an umbrella over your head and it is not raining."

"But it is raining in Moscow," Husak replied.

All radios and television sets must be registered with the government and a tax is paid monthly on these items.

Just as in the United States, there are local programs on radio in which birthdays and anniversaries are announced. Music played on radio originates from all countries. They play music from Great Britain, Germany, United States, France, Italy and of course Russia. When I once heard an American tune and remarked that the song originated in the United States, I was asked whether American radio plays Slovak songs.

They do not yet have color television and TV there is received on only two channels, which they call "Programs". I saw only two commercials on TV. Both were advertising processed meats. They have broadcasts for two hours in the morning, and then their sets are blank for several hours and broadcasts resume in the late afternoon.

There is a cartoon program for the children and the news broadcasts are nothing like ours. Of course, the government controls the content of all programs.

Like men everywhere, the Slovak men like to see their "futbol" team perform on television. "Futbol" is soccer. There was a game involving the Czecho-Slovak soccer team against the Russians in Kiev and there were 100,000 fans in Kiev Stadium watching the game. The Slovaks cheered when their team scored just as we cheer when our favorite football team scores a touchdown. The Czecho-Slovak team did not win and neither did the Russians. The game ended in a 2-2 tie, which was a moral victory for the Czecho-Slovaks.

I attended Mass in the village of Nizna Sebestova where the church was filled to capacity and people were even standing in the aisles. At this Mass, about forty children received their First Holy Communion and renewed their baptismal vows.

I also attended Mass in the city of Presov and there, too, the church was filled to capacity.

Some of the people listen to Vatican Radio broadcasts in the evening and they know about the International Eucharistic Congress which will be held in Philadelphia this year.

Since the government controls the transportation system, people are not permitted to charter buses to go on pilgrimages as they did prior to 1968. They are not permitted to build new churches. I was told that if a person with a good position is observed attending church, he is demoted from his position to a job paying less.

I became acquainted with a mechanic who operates a garage. He told me that the government takes 50 percent of what he makes and he wants to come to the United States but the government will not permit him to do so.

I was often asked what I thought of their country. I always said, "Home is better."

Reprinted from **Jednota**

The Karlin Club, 5304 Fleet Ave. in Cooperation with the Lihani-Nemecek Travel Agency is sponsoring a

★ **HAWAIIAN NITE** ★

ON FRIDAY, JULY 30th

at Karlin Hall, 5304 Fleet Avenue.

Native Hawaiian Dancers will perform.

The JOHNNY BOLIBUSH ORCHESTRA will play for Dancing beginning at 7:30 P.M.

❋

The Douda Catering Service will staff the Kitchen. The public is welcome.

Henry Nemecek - 749-7459 - may be reached for details.

St. Joseph Society #156 of the Czech Catholic Union is sponsoring its

29TH ANNUAL

PICNIC

ON SUNDAY, AUGUST 1, 1976

at the Oddfellow's Farm on Cochran Road in Glenwillow, Ohio

❋

A Czech Kitchen of roast pork, goulash, tripe soup, and sausage will open at noon.

Games for young and old will begin at 2:00 P.M. Music also beginning at 2:00 P.M. will be provided by Frank MAKOVICKA and the KARLIN BRASS BAND outdoors, with the MALEC Brothers and Joe HEZOUCKY indoors.

Chairman is Robert Hrouda, 3693 E. 54th Street. He may be reached for details and travel instructions at 883-0083.

The Public is welcome.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

THE TRUTH WILL KEEP YOU FREE

"Give the people the truth, and the Republic will be safe." This saying needs to be underscored throughout America today. The American people want to know the truth about everything that has to do with our freedom and well-being. But, the American people no longer fully trust the politicians. One says we are the strongest nation on earth. Another says we are now definitely second best.

The Truth About Our Military Strength

What is the truth about U.S. military strength as compared to that of the Soviet Union? Are they stronger than we? How does one arrive at the truth? Who do we believe?

In the matter of nuclear might, most experts agree that both the USSR and the United States have enough nuclear weapons to destroy each other several times over.

But it is firmly believed that the United States will never use nuclear weapons unless first attacked by nuclear weapons. That leaves the Soviet Union, or any other nation with superior conventional weapons, a free field to conquer the world one country at a time. And that is exactly what is happening.

Conventional Military Strength

We are inclined to believe a recent report from the Library of Congress which listed what has happened to US and USSR military weaponry in the past ten years. The study is not by Pentagon experts, and it was requested by Senator Culver of Iowa, a consistent slasher of the defense budget. Here is what it reveals:

In Intercontinental missiles the United States has gone from 600 ahead to 600 behind the USSR in 1 year. In Polaris-type submarines we have gone from 16 ahead to 13 behind. In Intercontinental bombers from 500 ahead to 300 ahead. In tactical aircraft from 2900 ahead to 350 behind. In major surface ships from 130 ahead to 70 behind. In men under arms we stand at 4.8 million for Russia to 2.1 million for the United States.

The Soviet Union is spending $50 billion a year more on military hardware than the United States.

This is the truth .... we think